

รายงานการประมุขสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๕ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕
ณ พระที่นั่งอเนกชาติภุชงค์
เริ่มประชุมเวลา ๑.๐๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนี มีสมาชิกมาประชุม ๒๕ คน ครบองค์ประชุม
แล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดการประชุม ระเียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ประมุข
ทราบ - ได้มีประกาศพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ พลเอก พระวรวงศ์
เธอ พระองค์เจ้าอภิญญา เป็นประธานองคมนตรี ความความในมาตรา ๑๓ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป จึงขอแจ้งให้ประมุขทราบ
ที่ประชุมพร้อมทราบ

ประธานสภาผู้แทน : ๑. ความที่สภาผู้แทนได้ลงมติให้โย้ร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งเสนอโดยคณะรัฐมนตรีได้ และให้คำ
เสนอวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฉบับ มีคดีวุฒิสภาได้พิจารณาว่าพระราช
บัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว และลงมติแก้ไขเพิ่มเติม จึงส่งร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภา
แก้ไขเพิ่มเติมนั้นคืนกับที่มาถึงสภาผู้แทน เพื่อดำเนินการต่อไปตามความในรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๒ (๑) ในกรณีที่วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมก็ต้อง
ทั้งกรรมาธิการร่วมทั้งในความเห็นที่สภาผู้แทนจะแก้กำหนด ขอปรึกษาที่ประชุม

นายทองดี อิศวรวิวัฒน์ (เสียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งฝ่ายละ ๗ นาย
มีสมาชิกที่พร้อม

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ตั้งฝ่ายละ ๗ นาย

นายเสวีสิทธิ์ สารทะลาวิวัฒน์ (กาญจนาบุรี) : กระผมขอทราบว่าที่กันนั้นแก้ไขอะไร

ประธานสภาผู้แทน : เป็นเรื่องที่เราแก้ไขเพิ่มเติมมา ๒ รายการเท่านั้น

ไม่ไม่ เป็นเรื่องที่เราจะอภิปรายกันได้

นายอุททาม แก้ววิมล (นนทบุรี) : ในวาระนี้ยังไม่ใช่เรื่องที่จะมาพูดถึง
ว่าแก้อะไรบ้าง เป็นเรื่องทั้งกรมการ ๗ คน และจะตั้งใครเสียก่อน แล้วช้อน
ไปว่ากันทีหลัง

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : พระราชบัญญัตินี้เป็นพระราช
บัญญัติสำคัญ ข้าพเจ้าใคร่จะขอเป็น ๔ คน

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีใครเสนออย่างอื่น ข้าพเจ้าขอให้งงมทิ ท่านผู้ใด
เห็นควรตั้งกรรมการมาธิการ ๔ คน โปรดขุมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรตั้งกรรมการฝ่ายละ ๓ คน โปรดขุมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๘/๓/๒๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าตั้งกรรมการฝ่ายละ ๓ คน ก่อนที่จะเสนอ
ข้อขอยากจะถามว่า เสนอเพียง ๓ ข้อหรือเสนอเพื่อเลือก

นายภู เนาวรังสี (นครพนม) : ข้าพเจ้าเห็นควรเสนอเพื่อเลือก

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอว่าเห็นควรเสนอเพื่อเลือก ผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
หรือไม่

นายสวนนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ข้าพเจ้าขอเสนอเพียงครบ ๓ คน
แล้วงงมทิ

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควร เสนอ ๓ ข้อ โปรดขุมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรเสนอเพื่อเลือก โปรดขุมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าเสนอเพื่อเลือก คือไปเป็นวาระเสนอข้อ

นายมา เสริฐศิริ (เสบ) : ข้าพเจ้าขอเสนอขุนอนุสรกรรม

มีสมาชิกรับรอง

นายเพิ่ม วงศ์ทองเหลือ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายสวนนท์ สายสว่าง

มีสมาชิกรับรอง

นายพัน สุพรรณสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ : ข้าพเจ้าขอเสนอ
นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์

มีสมนาภิรักษ์รอง

นายทองดี อิศราวชิวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเนิ่น เกมสุวรรณ
มีสมนาภิรักษ์รอง

นายพรหมมา แทงจงห์ (ภาคสิบสี่) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายทองดี อิศราวชิวิน
มีสมนาภิรักษ์รอง

นายนาถ เงินทาม (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายกุลกลาม แก้ววิมล
มีสมนาภิรักษ์รอง

นายเจียม ภิวิชัย (สกลนคร) : ข้าพเจ้าขอเสนอ หม่อมเจ้านิคบากร

ม.จ.นิคยากร วรวรณ (พระนครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าขอถอน เพราะมี
กรณีไทยเพียงถิ่น

นายเจียม ภิวิชัย (สกลนคร) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเจริญ สีนสง

มีสมนาภิรักษ์รอง

นายเพทหาย ไฉคินุจิก (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายนิวัฒน์ ศรีสุวรรณันท์

มีสมนาภิรักษ์รอง

ขุนวีระประสาทน์ (สุพรรณบุรี) : ขอเสนอชื่อนายเพทยา ไชยพิบูล

มีสมาชิกรับรอง

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ข้าพเจ้าขอปิดการเสนอชื่อ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอปิดการเสนอชื่อ ไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นแล้ว ก็เป็นการปิดการเสนอชื่อ เสด็จพิจารณารายชื่อผู้เสนอเพื่อเลือก

เลขาธิการรัฐสภา : รายนามที่ถูกต้องเสนอ ๑. ขุนอนุสรณ์ภรณ์

๒. นายसानนท์ สายสว่าง ทรู

คณะกรรมการระเบียบซึ่งแจ้งรายชื่อนักเสนอทั้งหมดมี ๕ รายชื่อ ถ้าหากว่าผู้ที่ผู้จะเลือกผู้ใด ๑ ชื่อ ก็ขอให้ไปตรวจชื่อที่ห้องการไว้เพื่อเป็นการถอดอก

นายसानนท์ สายสว่าง(นครปฐม) : เพื่อไม่ให้เกิดความลำบากสำหรับข้าพเจ้าขอถอน

ประธานสภาผู้แทน : คุณसानนท์ขอถอนแล้ว เพื่อไม่ให้ลำบากในการเลือก

นายเจริญ สีนแสง (นันทบุรี) : ข้าพเจ้าขอถอนอีกคน

ประธานสภาผู้แทน : ขุนเจริญ ภาที่ขอถอนอีกคนหนึ่ง เหลือ ๑ คนแล้วไม่ต้องเลือก ~~ผู้ที่ผู้จะเลือกผู้ใด~~ ที่เหลือนี้เป็นอันว่าได้รับเลือก เสด็จพิจารณาราย

เลขาธิการสภาผู้แทน : รายนามกรรมการรวมาชิกการ ๑. ขุนอนุสรณ์ภรณ์

๒. นายเสวศ เบียมหงส์สานนท์ ๓. นายเป็น เกษสุวรรณ ๔. นายทองดี อิศราวิวัฒน์

๕. นายอุบลาน แก้ววิมล ๖. นายนิวิศน์ ศรีสุวรรณินทร์ ๗. นายเพทยา ไชยพิบูล

ประธานสภาผู้แทน : ระเบียบวาระต่อไป รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๓๓, ๑๘ วิสามัญ ครั้งที่ ๑ ชุดที่ ๑ เมื่อไม่มีใครทักท้วงถือว่าที่ปร

รับรอง ต่อไปเป็นระเบียบวาระกระทู้ถาม กระทู้ค้นของนายทองดี อิศราวิ

ฉันทนา

ก. ๓/๒

ตามสัญญาบัตรที่ว่าการกระทรวงคมนาคม เรื่อง เสนอเงินยืมแบบบัญชีแยกบัญชีเงินกรมรถไฟ

นายทองดี อิศราธิวิน (เชียงใหญ่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามตามสัญญาบัตรที่ว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้ ข้าพเจ้าได้ทราบว่านายพรหม เทศขวิญเป็นเสนาบดีแบบบัญชีเงินลงในกองคลัง กรมรถไฟได้ส่งบัญชีเงินฝากให้ และแยกบัญชีเงินรายได้ของกรมรถไฟซึ่งส่งมาจากสถานีต่างๆและสถานีชุมพรประจำปี พ.ศ. ๒๔๕๒ และ ๒๔๕๓ เป็นจำนวนเงิน ๑,๕๕๖,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านสี่แสนห้าหมื่นบาทถ้วน) เป็น มีบุคคลความจริงเชียงใหญ่หรือไม่ หากเป็นความจริง ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่าใครเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงในเงินจำนวนนี้ และรัฐบาลได้จัดการควบคุมเกี่ยวกับผู้ทุจริตเรื่องนี้ไปแล้วบ้างหรือไม่.

พ.ท. ประเสริฐ สุกบรรพทิศ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณของผู้ที่กังวลใจกับความ ๑ ข้อ ดังนี้คือ

1. ขอเรียนตอบว่า มีทุนแห่งความจริงจังทุกที่ตามที่ได้อ้างถึงตามทุกประการ
ประการที่ ๒ จะก่อสร้างคลังมลของการตรวจสอน และมอบส่วนให้เป็นการนับ

นอนเสียบก่อน

ประการที่ ๓ ส่วนในการจัดการควบคุมตามที่ได้ถามตามนั้น ในชั้นนี้ก็
แสดงว่ามีเจ้าหน้าที่ในฝ่ายการมีคุณสมบัติครูจริมีจำนวน ๕ นายด้วยกัน แก่นายพรหม
เทพสวัสดิ์ เป็นหัวหน้าได้หนีไปเสียแล้วหนึ่งนาย คงมีอีกสี่นายเท่าที่เจ้าหน้าที่สำรวจ
และได้เอาตัวมาควบคุมไว้ที่กองสอนกลางแล้วตั้งแต่วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 24๑4
ส่วนผู้ที่หนีหายไปดังกล่าวถึงออกหมายจับ เป็นอันว่าเรื่องนี้ก็ว่าคงอยู่ในระหว่างสอบสวน เมื่อใด
นักฎานเพียงพบแล้วก็จะให้ดำเนินการในเรื่องนี้ก็ตามกฎหมายต่อไป

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอขอบใจที่ท่านรับสารภาพ
ที่โดยขึ้นท้าวว่ามีกรณีทุจริตทุจริตในกรมรถไฟจริง แต่ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่าตามที่
ปรากฏข้อเท็จจริงว่าเงินค่าโดยสารรถไฟจำนวนนั้นไม่ใช่ในปี 24๑4 แต่ทั้งนี้เป็นเพราะเหตุ
ใดเงินจำนวนค่าโดยสารรถไฟเหล่านี้ จึงต้องค้างค้ำงมาตั้งแต่ปี 24๑๓ ที่ส่วนนั้นเป็น
เพราะเหตุใดจึงไม่รับส่งให้แก่กระทรวงการคลัง เป็นการด่วน

ประการที่สอง ขอเรียนมีคำถามว่าระเบียบการรักษาเงินของกรมรถไฟ
ตามที่ให้โอกาสแก่นายสถานีรถไฟหัวรถจักร เมื่อเก็บเงินค่าโดยสารขึ้นมาแล้ว
ระเบียบของท่ารถไฟรักษาได้ภายใน-กำหนดกี่ชั่วโมง และภายในกี่ชั่วโมงจะต้องส่งให้แก่
กรมรถไฟเป็นการด่วน ทั้งนี้เพื่อป้องกันทุจริตการทุจริต

แล้วนอกจากนี้ขอเรียนถามว่ากรณี ๑ ๆ เงินที่เก็บได้จะให้อำนาจแก่นายสถานีแต่ละแห่ง นั้นรักษาได้เป็นจำนวนเท่าไร มีขอท่าน โปรดทนายข้าพเจ้าด้วย และนอกจากนี้ขอเรียนถาม ว่าจำนวนที่ท่านบอกว่่านายพรหม ๆ ที่ได้ออกมาจับไปนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นว่าเรื่องนั้นคงไม่ พ้นมือกฎหมายไปได้ เพราะปรากฏว่าได้ตาม ไปฝั่งอิน โฉจิน ขอเรียนถามว่าสำหรับ ๔ นาย นั้นเป็นใครบ้าง ท่านจะเปิดชื่อกลางสถานีใดใหม่ เพื่อจะให้สภาได้รับรู้ว่าได้สมรู้ร่วมคิดกิน เงินของประเทศ เป็นใครและทำหน้าที่ตำแหน่งอะไร แล้วนอกจากนี้ปรากฏข้อเท็จจริงที่ ข้าพเจ้า ได้ทราบมาว่านายพรหม ๆ นี้เป็นผู้ปรากฏว่าไม่มีความรู้อย่างไรเลย ได้เลื่อนชั้น มาจากกร มกรหรืออุษี โดยวิ่งเต้นเข้าหาเจ้านายในกรมรถไฟถึงได้ขึ้นมานั้น ขอเรียนถาม ว่าเหตุใดกรมรถไฟถึงได้จ้างบุคคลที่ไม่มีความรู้ขึ้นมาทำงาน ข้าพเจ้าขอถาม

พันโทสุพประเสริฐ สุขมรรตัก รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ที่ท่านถามว่า ทำไมจึงตั้งค้างมาจนถึงปานนี้ ความจริงเงินได้ส่งคืนคลังทุกโอกาส แต่ว่าเหตุที่เจ้าหน้าที่ได้ พลาดมานั้น เกี่ยวกับความความซำ้หน้าซำ้ตาของนายพรหม ๆ นี้ ถ้าพูดอย่างนักพระนั้นก็ว่าเล่น ไข่ แกสับที่เสียจนไม่รู้ว่าจะพูดหน้าเงินวันอื่น ๆ ส่งทะยอกมาหักล้างบัญชีแต่อย่างใด ก็นั้นเรื่อยมา คือ วันที่ส่งมาแก้ที่บัญชีไม่แก้แล้ว เอาเงินที่ค้างอยู่ส่งคืนมาเรื่อย ๆ มา ก็ไม่รู้ เพิ่งมารู้เมื่อเร็ว ๆ นี้เอง คือเจ้าหน้าที่ของกรมรถไฟนั้นเอง ไปสสมสวนจึงเชิญเจ้าหน้าที่กรมตำรวจและกรมตรวจ เงินแผ่นดินไปสสมสวนจึงได้รู้ และเวลานี้กำลังดำเนินการอยู่ ส่วนอำนาจของนายสถานีที่ต้อง ส่งเงินมานั้น คือทุกสามพันของเงินที่มีอยู่ที่สถานีต้องส่งมายังกรมรถไฟตลอดเวลา ๒๕ ชั่วโมง ไม่มี เก็บค้าง ไว้มากมายนอกจากถคว้น เกิดติดขัดส่งมาไม่ได้ก็จำ เป็นต้อง เก็บเข้าสฟไว้โดย มีเจ้าหน้าที่ควบคุม แต่ชื่อนั้นไม่ยากหรอก แต่เวลานี้ขอสงวนไว้ก่อนกำลัง เอาไปส่งไว้และกำลัง จะตาม ไปสู่คนที่ร่วมกันทำผิด เชื่อว่าคงไม่เกิน ๕ คน กำลังคล่าอยู่และเชื่อว่าเรื่องนี้คงจะแดง ในไม่ช้า

นายทองดี อิศราสิน (เชียงใหม่) : ความที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่าคุณพรหม
 เทพขวัญเป็น คุณมีวิธีการที่เฉลียวฉลาดสามารถคบหาเจ้าหน้าที่ผู้ใหญ่ในกรมรถไฟได้ โดย
 ที่เอาเงินรายได้ของวันอื่น ๆ ใส่เข้าไว้คิดมีดคีเข้าไปในวันที่สองวัน ทั้งนี้แสดงว่ายังคง
 บัดขาดลงบวกรวม เทพขวัญก็ไม่บอกร่องต่อหน้า ที่เป็นอย่างไร ทั้งนี้ท่านจะสอบสวนหรือ
 ไม่ แล้วนอกจากนี้กรณีการทุจริตเป็นเงินก้อนใหญ่ และเท่าที่ข้าพเจ้าทราบขอเท็จจริงก็
 ปรากฏว่านายพรหม เทพขวัญเป็นผู้ที่เป็นคนมีรายได้นิดปรกติ เจ้าหน้าที่ก็เห็นนายพรหม เทพ
 ขวัญเป็น มีเงินเดือน ๗/๗/๒๐๐ - ๓๐๐ บาท แต่เขาไปแหงมัวเที่ยวละ ๓๐๐ - ๔๐๐
 บาท มีรถยนต์แล้ว หัวใจเจ้าหน้าที่ไม่จับตัวสอบสวนเสียแต่กัน ทั้งนี้ขอเรียกว่าเจ้าหน้าที่
 ที่บอกร่องใช่หรือไม่ แล้วนอกจากนี้ขอเรียนถามว่ากรณีไม่ใช่เล็กน้อยก็ขอลูกเห็บกินที่
 มีการสมรู้กันอย่างแน่นอน ถ้าผู้ใหญ่ไม่เปิดโอกาสแล้วที่สุด ร่วมคิดกันแล้วจะทุจริตไม่ได้
 เพราะฉะนั้นท่านจะสอบสวนเรื่องนี้ให้เสร็จสิ้นโดยที่เมื่อไร ภายในที่เดือนที่จะเรียกเอาตัว
 ผู้ทุจริตเหล่านี้เข้าสู่ทราง.

พันโท ประเสริฐ สัตยธรรมศักดิ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : ที่ตาม
 ว่าผู้บังคับบัญชาบอกร่องหรือไม่ ข้าพเจ้ายอมรับโดยสิ้นคา แม้ตัวตัวเจ้าเองในฐานะรัฐมนตรี
 ก็ยอมรับบอกร่องแน่ เพราะเงินตั้ง ๑,๔๕๐,๐๐๐ บาทหายไป แต่เราไม่ไปปล่อยให้ทำผิด/เรา
 รับไปโดยสิ้นคา เรื่องนี้ตั้งแต่ พ.ศ. ๑๔๑๖ ไร่ไปปี พ.ศ. ๒๔๔๖ คือวิธีผู้บังคับก็จะจับ
 ก็ยาก คือทั้งหมดที่อยู่ที่ ๕ คน ก็ร่วมกันหมด อย่างที่ข้าพเจ้าเรียนไว้แล้ว ถ้าหากว่าไม่
 เป็นเพราะกระตุ้สททาบที่หักหักทาบตาม คือผู้บังคับบัญชาได้รู้หรือไม่ว่า นายพรหม ๆ นี้
 มีการใช้จำนอิดปรกติ มีรถยนต์ มีการแหงมัว มีการกินอยู่อย่างเหลือเฟือเหล่านี้ ผู้
 บังคับบัญชาที่มีชอชังใจและสงสัยหรือไม่ ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่าเป็นเพราะผู้ บังคับบัญชา
 ชังใจ ในวิธีการตลอดจนกระทั่งพฤติการณ์หรือที่อยู่ของเขากินกว่าบุคคลธรรมดาไป อธิบดี
 กรมรถไฟเกิดละใจขึ้นมาก ก็จะเอาอดีตเป็นมาขายให้ลึกลับด้วยซ้ำ คือถามว่าไม่เริ่ช่วย
 เพราะเหตุอื่น

แถวอย่างนี้ คือถูกสกัดเคอร์วีมา อธิปไตยของใจว่าถูกสกัดเคอร์วีว่าไมมาซื้อรถคันหนึ่ง
ได้ แทนที่จะลงหุ้นส่วนหรือตั้งบริษัท ท่านจึงดำเนินการเองตัวอิมก็จับเอง สงสัยเอง
ก็เลยเรียก เขา เจ้าหน้าที่เหล่านี้มาสอบสวน เรียกตำรวจด้วยรวมทั้ง เรียกพนักงาน
ตรวจเงินแผ่นดิน เข้ามาร่วมเหลือจึง ไล่จับได้ บังเอิญเวลานั้นใกล้กับนายพรหม ๆ แก้ว
ท่านก็เลยเปิดหนี้เสียก่อน เลยจับไม่ได้ ส่วนอีก 4 คนนั้นไม่ได้ไปก็เลยจับได้ และเป็นการ
แน่นอนที่ว่าจะสอบสวนหรือไต่ถามขอเรียนว่าสอบสวนแล้วก็รออีกไม่นานนักก็จะไต่สวนคดีสำคัญ ๆ
อีกหลายคนที่พร้อมที่จะแจ้งให้ท่านทราบอีกครึ่งหนึ่ง

นายทองดี สีสุราสีวิน (เสียงใหม่) : ท่านรัฐมนตรีขอโทษ ข้าพเจ้าก็พอใจ
แต่ที่ท่านรับสารภาพว่ากรณการโกง เจ้านี้เป็น เหตุสุจริตที่ควรจะฟ้องกัน เพราะ เหตุว่าเขา
ร่วมกบฏ เป็นเหตุมอฆฆอย่างนี้ เป็นต้น ร่วมกันโกงกันกินกันตั้ง 4 - 6 คน เป็นการเหลือ
จิตที่ควรจะฟ้องกันไต่ถาม ขอมีอีกว่าจะไรในโลกนี้คงจะไม่เกินความสามารถของรัฐมนตรี
ไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านเป็นคนคงเงินอย่างนี้ ท่านจะฟ้องกันอย่างไร ถ้าท่านยังมี
วิธีการปิดกั้นการโกงกัน เป็นเหตุมอฆฆอย่างนี้แล้ว ข้าพเจ้าเสียใจที่ขอเรียนว่าการที่
กรมรถไฟจะเป็นองค์การอิสระนั้นจะเป็นไม่ได้เสียแล้ว ข้าพเจ้ากลัวทุกขอย่างนี้ จึงขอเรียน
ถามว่าท่านจะมีวิธีการกันอย่างไรในการร่วมกันกินนี้

นอกจากนี้ข้าพเจ้าขอเรียน เพื่อให้ท่านทราบเสียด้วยว่าต่อไปคราวหน้านั้น
ท่านจะพึงระมัดระวังหรือไม่ในการ เงินการของของกรมรถไฟ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสดา
ต่าง ๆ หัวราชอาณาจักรนั้น ท่านจะออกส่งฟ้องกันมิให้เงิน เหล่านี้สูญมีเสียไปในทาง
ทุจริต เช่นที่อีกนั้นท่านจะมีวิธีการฟ้องกันอย่างไรหรือไม่เป็นครั้งสุดท้ายที่ข้าพเจ้าขอซัก

พ.ท.ประเสริฐ สุกบรรทัด รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : พูดถึงการระงับเบื้องต้นนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าทั้งแก่ข้าพเจ้าทั้งสองคนเข้ามานั้น ได้พยายามระงับกันอย่างที่สุดซึ่งท่านเองก็เข้าใจขอขอบพระคุณด้วย แล้วก็เรื่องที่ว่าเหลือวิถีของการเบื้องต้นนั้น ข้าพเจ้าได้ไม่ได้พูด ทุกวันมีกำลังเบื้องต้นอยู่เสมอ แต่วิธีที่จะเบื้องต้นไม่ได้หรือไม่เพียงใดนั้นอยู่ที่ศีลธรรมของคน อยู่ที่ความพอหรือไม่ง้อของข้าราชการทุกแห่ง ไม่ใช่กรมรถไฟแห่งเดียว เพราะว่าแม้รายได้ไม่พอจึงใช้วิธีอย่างนี้ แต่แม้กระนั้นแต่ก็ไม่ได้รูดสายรถขบวนก็ยังมีเขาไปไม่ได้เลย ฉะนั้นถ้ามีหลักฐาน ในสมัยเวลาที่ข้าพเจ้าเป็นรัฐมนตรีเล็กลงจะเต็มเป็นร้อยรายได้ไปก็สายนี้รวมเดียว เพราะฉะนั้นวิธีที่จะเบื้องต้นให้ดีที่สุดที่จะให้รถไฟดำเนินการไปด้วยดี ท่านเข้าใจแต่เดี๋ยวนี้ไม่ยอมให้เป็นองค์การอิสระต่อไป ถ้าแม้ว่าท่านก็ไปพวกแยกที่แยกบ้างไม่เข้าสู่สภา ท่านไม่ให้พิจารณา เหตุผลท่านก็เห็นไม่ถูกต้องอย่างนี้ แต่ว่าไม่ใช่แต่เฉพาะกรมรถไฟที่รู้สึกอย่างไรในตัวท่าน ที่รู้สึกว่าคุณจะไม่มีความสะดวกถ้าตัวราชการทุกกระทรวงทบวงกรมก็ไปด้วย แต่อย่างไรที่ดีขอให้รถขบวนรวมรถไฟเป็นองค์การอิสระเข้ามาสู่สภาเสียก่อน แต่ถ้าเหตุผลเสียก่อนว่าสมควรจะให้รถไฟเป็นอิสระหรือไม่ ซึ่งเราพิจารณาของกันที่ที่ผู้ดูแลจะดูหมายไปออกไม่ได้เมื่อไรก็จะเป็นการเบื้องต้นที่ดีที่สุดของกรมรถไฟซึ่งอาจจะไม่มีการดูวิเศษต่อไปอีกได้

ประธานสภาผู้แทน : กรรพู้ต่อไป ของนายอื่น สิบบุตารณ์ เรื่อง ราษฎรขาดแคลนข้าวทั่วโลก ตามกระทรวงมหาดไทย ผู้ตั้งกระทรวงมหาดไทย นายทองดี อิศราสีวิน
ถามแทน

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามตาม
รัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงมหาดไทย ตั้งคือไปนี้

ปรากฏว่าใน พ.ศ. ๒๔๕๓ คนมีฝนแล้งกลายเป็นเหตุทำให้น้ำท่วมหนักโดย
ทั่วไปทั่ว ๆ ไป ชาวไมนาเกิดการเสียหายหลายจังหวัด ปีถัดมานั้นยังทำให้ชากรชาว
พื้นที่จะเพาะปลูกในปีต่อไป เฉพาะจังหวัดสุรินทร์มีหลายตำบล เข้าใจว่าจังหวัดอื่น ๆ
ก็คงมีเช่นเดียวกัน จึงขอเรียนถามรัฐบาลว่า

- ๑. กระทรวงมหาดไทยได้เตรียมการ เพื่อช่วยเหลือเฉพาะจังหวัดสุรินทร์ที่
ขาดแคลนข้าวบริโภคไว้ประการใดหรือไม่ ประมาณต้องใช้งบประมาณเท่าใด
- ๒. วิธีการช่วยเหลือตามที่กล่าวมาแล้วในข้อ ๑ นี้ ท่านมีเกณฑ์ที่จะคงให้
จังหวัดและอำเภอปฏิบัติประการใดบ้าง ทั้งนี้เพื่อความหวังถึงของผู้รับการช่วยเหลือ

พลตรี ปิฎกฤติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

๒๗๗๗
กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า

๑. กระทรวงมหาดไทยได้วางระเบียบและเตรียมการช่วยเหลือราษฎรที่
ขัดข้องขาดแคลนข้าวบริโภคอยู่แล้ว และได้สั่งกำชับเจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาคให้ไปทวนสอบ
ความทุกข์สุขของราษฎรทั่วทุกภูมิภาคและชักชวนให้ไปทวนสอบกันเอง
ด้วยความทุกข์สุขของราษฎรทั่วทุกภูมิภาคเกิดขึ้น ณ ที่ซึ่งใด ก็ให้รับดำเนินการ
ช่วยเหลือ ส่วนงบประมาณในการช่วยเหลือในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีอยู่เป็นจำนวน ๕ แสนบาท
เป็นงบประมาณทั่ว ๆ ไปมิได้แบ่งไว้เฉพาะจังหวัดใดจังหวัดใด

๒. การที่จะช่วยเหลือจำเป็นที่จะต้องพิจารณาสภาพและฐานะของราษฎร
ทั้งนี้ก็เพื่อให้การช่วยเหลือเกิดประโยชน์แท้จริงโดยมิให้การช่วยเหลือนี้เป็นเหตุให้
ราษฎรเลิกทำการเกษตรหรือรับการช่วยเหลือจากรัฐบาลแต่ฝ่ายเดียวโดยไม่ช่วยตัวเอง
และการช่วยเหลือนี้ทางการได้วางระเบียบและวิธีปฏิบัติไว้โดยเรียบร้อยโดยส่งไปยัง
จังหวัดและอำเภอโดยเรียบร้อยแล้ว

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอติดตามท่านรัฐมนตรีแทน
นายปิ่น สืบบุญการ ณ จังหวัดสุรินทร์ต่อไปว่า ความที่ทางรัฐบาลได้บอก
ว่าได้ตั้งงบประมาณสำหรับปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นจำนวนเงิน ๕ แสนบาทเพื่อช่วยเหลือราษฎร
ที่ขาดแคลนข้าว แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าในปัจจุบันนี้มีอำเภอท่าตูม อำเภอพรหมเทพ
อำเภอรัตนบุรี อำเภอน้ำเขียว อำเภอแก่ง และกิ่งอำเภอชุมพวงบุรี เหล่านี้เป็นอัน
ย่นแล้ว ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่าจำนวนเงิน ๕ แสนบาทที่จะช่วยเหลือนั้นท่านจะแบ่ง
ให้ได้ทุกตำบลและตำบลหนึ่งจำนวนเท่าใด เพราะปรากฏว่าราษฎรในตำบลเหล่านี้ได้รับความ
ความอดอยากเป็นอย่างยิ่ง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งราษฎรในตำบลชุมพวงบุรีมีราษฎร
๑ หมื่นคนที่ขาดแคลนข้าว เพราะฉะนั้นจึงขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทยว่า ท่านจะกรุณาช่วยเหลือได้อย่างไร แล้วนอกจากนี้ขอเรียนถามว่าเมื่อปรากฏว่า
ราษฎรที่ขาดแคลนข้าวเพื่อจะไปปลูกทำนานั้นท่านจะมีจิตใจช่วยเหลือเขาหรือไม่

๒๗๗๘

ถ้าหากว่าท่านจะช่วยเหลือเขาแล้วท่านจะช่วยเหลือโดยวิธีใด ถ้าหากว่าท่านมอบให้ คณะกรรมการอำเภอผู้พิทักษ์หน้าที่หรือกำนันก็ไปจัดการนี้เข้าปะเจ้า เกรงว่าจะไม่ถึงมือ ชาวราษฎรที่ปากจนจริง ๆ จะไปถึงมือผู้ที่เป็นขณคดีหรือเจ้าของนาจนได้เป็นอัน เพราะ อนุมัติเข้าปะเจ้าขอ เรียบตามว่าท่านจะกรุณาให้เจ้าหน้าที่ไปแจกจ่ายให้แก่ชาวนาหรือราษฎร ผู้ที่ปากจนโดยตรงจะไ้กันหรือไม่

พลตรี บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

กระทรวงมหาดไทยขอตอบคำถามของท่านสมาชิกสภาผู้แทนผู้มีเกียรติดังนี้ ในเรื่อง ความขาดแคลนค่าน้ำที่ท่านว่ามาแล้วนั้นก็มีหลายตำบลด้วยกัน เมื่อผู้ทางกระทรวงมหาดไทย ได้รับคำร้องหรือได้รับรายงานจากทางจังหวัดก็จะไปจัดการไปตามสมควรสุดแล้วแต่ว่า ความขาดแคลนนี้นั้นจะมีมากหรือน้อยเพียงใดและมีความจำเป็นแค่ไหน ในเรื่องการทำน้ำ เกรงว่าพื้นที่ข้าจะไม่ไปถึงนั้น กระทรวงมหาดไทยขอรับรองว่าเมื่อแห่งใดที่มีความจำเป็นที่จะต้องจ่ายน้ำให้แล้วรับรองว่าพื้นที่ข้าวนั้นจะต้องถึงมือผู้ปากจนหรือผู้ที่มีความจำเป็นความทุกข์ของรัฐบาลสักไว้

นายทองดี อิศราสีวิน (เชียงใหม่) :

ขอขมใจที่ท่านรัฐมนตรีชอกว่าพรพ ทั้งใจจะช่วยเหลือราษฎรตามที่เจ้าหน้าที่ของท่านจะรายงานมาหรือร้องเรียนมา ทั้งนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนผู้ให้ท่านทราบไว้ล่วงหน้าไว้ด้วยว่า ขอให้ท่านไปกระทรวงมหาดไทย ในการรายงานของเจ้าหน้าที่ผู้พิทักษ์/ทางกระทรวงบางคราว เปลี่ยนชื่อความเป็น/หรือจริง เจ้าหน้าที่ของท่านบอกว่าจะขาดแคลนแต่ผู้แทนจังหวัด/จังหวัดนั้นยืนยันว่าขาดแคลนเช่นนี้ ขอท่านไปกระทรวงมหาดไทยที่ด้วย ท่านต้องหังผู้แทนของจังหวัดนั้น ๆ ด้วย ทั้งนี้ข้าพเจ้า ขอแจ้งให้ท่านทราบ

และนอกจากนี้ท่านรัฐมนตรีเองทราบหรือไม่ว่าในปัจจุบันนี้ได้เกิดการปล้นสดมภ์ชิงวิ่งราว
ขึ้นแล้วในตำบลและในอำเภอต่าง ๆ ก็เนื่องจากราษฎรขาดแคลนข้าว ขาดยาคอบอกคั้น
ไม่รู้จะไปพึ่งพาอาศัยใคร ไปหาเจ้าของนาผู้มั่งมีศรีสุข แทนที่จะช่วยเหลือกันตามจิตใจ
อันควรไปด้วยศีลธรรม เพื่อผู้เฒ่าเฒ่าจนหลังแอ่น ตกซิมเมงอย่างนี้เป็นต้น เมื่อราษฎร
หมดความยากลำบากไม่ได้แล้วผู้เจ้า เป็นอยู่เองที่จะต้องมีการปล้นขึ้น ท่านรัฐมนตรีจะมี
การป้องกันอย่างไร ท่านจะช่วยเหลือราษฎร โดยถ้วนจะ ใดหรือไม่ เขากว่าดังตอบรัฐบาล
โดยเฉพาะอย่างปึงรัฐบาลจอมพล ป.พิบูลสงคราม ผู้จะไ้ค้มา ไปรกดลัทธิผู้ทุ่ทุ้งยากเหล่านี้
ท่านจะทำ โดยรับถ้วนอย่างนี้จะ ใดหรือไม่ ทั้งนี้ผู้แทนสุรินทร์ก่อนที่จะไปจังหวัดก็ไ้ยื่นยัน
กับข้าพเจ้าเมื่อวานนี้ ก่อนที่จะเข้าประชุมสหประชาว่าเป็นความจริง ทั้งนี้จึงขอความ
กรุณาท่านรัฐมนตรีไ้ช่วยเหลือชาวจังหวัดสุรินทร์โดยถ้วนถ้วน ทั้งนี้ท่านจะทำไ้เมื่อไร

พล.ต.บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

ตามที่ท่านถามมานั้น กระทรวงมหาดไทยขอรับรองว่าไ้ระมัดระวังอยู่แล้ว และในเรื่อง
ที่ท่านกล่าวว่าข้าราชการไปปล้นสดมภ์ราษฎรอะไรต่าง ๆ นั้น ในเรื่องนี้ทางกระทรวง
มหาดไทยก็ไ้มีระเบียบและข้อบังคับควบคุมข้าราชการหรือผู้ที่จะไปทำความเดือดร้อน
ให้แก่ประชาชนอยู่แล้วหวังว่าคงจะเป็นที่พอใจของท่าน และส่วนในเรื่องการที่ท่าน
บอกว่าจังหวัดสุรินทร์คือครั้นนั้น ทางมหาดไทยรับรองว่าจะไ้สอบสวนไปโดยถ้วน

ประธานสภาผู้แทน : กระตุ๋ต้อไป ของนายใหญ่ ศรีวิฑาชา ดานนายกรัฐมนตรี
เรื่องสถานะการณของโลกเกี่ยวกับสงคราม ผู้ที่กระตุ๋ต้อไ้ไม่ได้มา ผู้รับมอบให้ตาม
แทนไ้ไม่ได้มา จึงเป็นอันตกไป กระตุ๋ต้อไปของนายทองดี อิศราชีวิน ดานนายก
รัฐมนตรี เรื่องร่างพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๘๑

นายทองดี อิศราชีวิน (เสียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระตุ๋ต้อถามท่าน
นายกรัฐมนตรีดังต่อไปนี้ ความที่รัฐสภาไ้ออกพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาใช้โดยไ้

พ. ๑๑/๒

เครื่องขบขายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓ และรัฐบาลก็ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 เล่ม ๒๓ ตอนที่ ๔ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แล้ว นับตั้งแต่วันที่ได้ออกประกาศจนถึง
 วันเป็นกระทุ้ง (วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔) เป็นเวลานานถึงปีเศษนั้น ในขณะที่
 ประมวลว่าราษฎรในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ได้รับความทุกข์ทรมานและรำคาญเสียง
 ดังอีกทีก็รู้สึกโกรธแค้นต่าง ๆ จากเครื่องขบขายเสียงของผู้จัดให้งาน
 ความวิธวาทธรรมทั้งกลางวันกลางคืน พฤติกรรมเช่นนี้กระทบความเดือดร้อนและก่อความ
 กระทบกระเทือนต่อสันนิบาตของพระภิกษุสามเณรและราษฎรผู้รักความสงบสุขเป็น
 อย่างยิ่ง ทั้งนี้ข้าพเจ้าขอกราบเรียนถามว่า รัฐบาลจะรีบเร่งให้ประกาศโดยพระราช
 กฤษฎีกาบังคับใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ในจังหวัดเชียงใหม่โดยด่วนจะ ได้หรือไม่

อุทฺตม ต. ๑๒/๑

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : เรื่องพระราชบัญญัติควบคุมการ
โฆษณาโดยสื่อเครื่องขยายเสียงนั้น ที่ทางรัฐบาลยังไม่ได้ประกาศไปนั้น เพราะเหตุว่า
กระทรวงมหาดไทยทุกต้นและกรมโฆษณากำลังสอบสวนในจังหวัดต่าง ๆ ว่าจังหวัดใดสมควร
ที่จะประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ และอยากจะทำโดยความระมัดระวังว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้
ไปรบกวนสิทธิเสรีภาพของประชาชนที่เขาใจอยู่ เพราะฉะนั้นก็จะให้พยายามที่จะเร่งรัด
ให้กระทรวงมหาดไทยให้รวดเร็วสมควรปรานอรรถของท่านสมาชิกผู้มีการคิดแห่งนคร
เชียงใหม่ต่อไป

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณาตอบ
ข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจและเห็นใจท่าน แต่ทั้งนี้ปรากฏว่าข้อเท็จจริงว่าข้าหลวง
ประจำจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งครั้งนั้นเป็นข้าหลวงอยู่ แค่นี้ปัจจุบันนี้เป็นข้าหลวงภาค ๓ คือภาค
อีสานซึ่งคือขุนไกร กิตติยานุพล ท่านผู้นี้ได้ยื่นหนังสือถึงกระทรวงมหาดไทยตั้งแต่บัดนี้
ทั้งนี้ปรากฏข้อเท็จจริงกระทรวงมหาดไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ที่ต่อปลายละละเลย
เพิกเฉย หากได้เอาใจใส่ในหนังสือของท่านข้าหลวงที่ได้ขอร้องมาให้ประกาศใช้พระราชกฤษฎ
ีกาบังคับกฎหมายฉบับนี้โดยด่วนในจังหวัดเชียงใหม่ประการใดไม่ แต่ทั้งนี้ข้าพเจ้าขอ
กราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีด้วยความจริงใจว่าข้าพเจ้าได้รับหนังสือร้องทุกข์จากราษฎร
ในจังหวัดเชียงใหม่ว่ารู้สึกหนักหน่วงเหลือเกิน งานก็เบาะแยะ บางทีโฆษณาเกินถึง ๗๕ ๐ ที ๒
โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือรถโฆษณาขายยา เช่นยาตราหัวสิงห์ ยาทอง อย่างนี้เป็นต้น และบางที
มีบริษัทอื่น ๆ ร้อยแปดพันประการ ท่านประธานที่เคารพ ที่วิ่งอยู่ในเชียงใหม่เวลานี้มี
มาก เพราะฉะนั้นอยากจะขอความกรุณาท่านนายกรัฐมนตรีไปรบกวนให้หาชาวเชียงใหม่
ผู้ที่รักสงบไม่ต้องการมีเสียงอึกทึกครึกโครม และนอกจากนั้นพระภิกษุสามเณรที่จะจำศีล
ภาวนาไม่ได้ เพราะคอมเซนเทรต (concentrate) ไม่ได้ ผลสุดท้ายสมงค
ฉิวร้อนไฟทุกต้นเป็นไฟ อย่างนี้เป็นต้น เสียหมดหมด เพราะฉะนั้นขอให้ท่านกรุณา
ให้ท่านได้สั่งกระทรวงมหาดไทยโดยด่วนด้วย ท่านจะกรุณาให้ภายใน ๑ เดือนหรือ ๒ เดือน

ตุลาคม พ.ศ. ๑๒/๒

จะโค่นหรือไม่ ขอให้ท่านตอบด้วย และผมเองก็พอใจที่ท่านโค่นคอมครั้งนี้และจะไม่
ซัดสีก่อก่อไป

จอมพล ป.พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ความที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติใคร
จะขอร้องไห้ประกาศพระราชมัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงใน
จังหวัดเชียงใหม่เวลานี้ ก็เป็นความปรานีตราของรัฐบาลและของท่านสมาชิก
หัวกันแล้ว

แต่ทว่าเมื่อใดไม่พิจารณาถึง เรื่องที่ผู้สนใจคนที่เขาประกาศนั้นข้าง ก็หมายความว่า คน
 ที่เขาประกาศ เขาก็มีสิทธิ เขาจะ โหมณาที่จะทำมาหากินของเขาอยู่ด้วย กับคนอื่น
 จึง ได้เข้าหาที่จะต้องพิจารณาในพร้อมกันว่า ทว่าเราจะประกาศที่ไหนบ้าง แต่ว่าอย่างไร
 ก็ตามจะ ได้นำเสนอ เรื่องนี้ต่อคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมคราวหน้า เพื่อจะพิจารณา
 ประกาศไว้/ เสร็จให้ทั่วถึงกันในสัปดาห์หน้า เพื่อจะได้รับทราบที่ผ่านสมาชิกต้องการ

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งความหลายท่านไม่ได้มีขอ ไม่ได้มอบให้ใคร
 กระทั่งหลวงยังก ำ เรื่องแผนการต่อต้านคอมมิวนิสต์ ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรี คุณ
 แปลงยังก ำ มอบให้คุณหลวงแทน

นายดวง วัชรพงศ์ (พระนคร) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระตุ้ความตามท่าน
 นายกรัฐมนตรีซึ่งต่อไปนี้ ความที่รัฐบาลมีแผนการต่อต้านคอมมิวนิสต์ ซึ่งเป็นสาระสำคัญ
 แห่งนโยบายของรัฐบาลนี้เห็น โดยเหตุที่สถานการณ์ของประเทศไทยในขณะนี้อาจเข้าสู่
 ภาวะไม่ปกติเมื่อไรก็ได้ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลได้ให้ความช่วยเหลือแก่ชนชั้นกรรมกรในด้านการครองชีพ
 อย่างไรบ้างหรือไม่ ได้จัดการไปแล้วงานใด
๒. คนว่างงาน ซึ่งมีจำนวนมากมาอยู่ในขณะนี้รัฐบาล ได้เอาใจใส่ช่วยเหลือ
 อย่างไร ทุเพียงรับบ้างหรือไม่
๓. การประสานสถิติของบุคคลทุกฝ่าย รัฐบาลมีผู้ทางแก้ไขจัดทำประกาศไว้
 หรือไม่ เพื่อให้สถานการณ์ดีกว่าในปัจจุบันนี้
๔. การซ่อมแซมในเค้าเอาชีพท์ดี ควรรับชั้นกฐี ในมคนี้ยังมีแพร่หลายอยู่บ้าง
 หรือไม่ ถ้ายังมีอยู่มากมาย ขอทราบผู้ทางแก้ไขของรัฐบาลนี้
๕. การซ่อม การบึงทิ้ง ซึ่งก่อสวามทวาคหรั้นแก่ราษฎรนั้น จะจัดการให้
 หมดสิ้นไม่ได้หรือไม โดยวิธีใด

จอมพล ม. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลขอขอบพระคุณซึ่งนี้
 ในความที่กล่าวมานั้นว่า รัฐบาลมีแผนการที่ก่อสร้างคอมมิวนิสต์นั้นขอรับว่ารัฐบาลมีแผนการนี้
 ในการก่อสร้างคอมมิวนิสต์ เพราะเหตุว่าไปปฏิบัติไปตามรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญนี้
 ย่อมว่า 1 มิให้ทำการปกครองในการที่ไม่เคารพในสิทธิและทรัพย์สินของประชาชน
 และนอกจากนั้นยังได้ร่วมกับสหประชาชาติในการนี้ด้วย เพราะฉะนั้นในเวลาที่อยู่ใน
 องค์การสหประชาชาติสมาชิกส่วนมากก็ได้มีการก่อสร้างและปรามปรามผ่านคอมมิวนิสต์
 ทางรัฐบาลโดยจึงได้ยึดถือในการก่อสร้างและปรามปรามคอมมิวนิสต์นี้เป็นนโยบายสำคัญ
 อยู่ในปัจจุบันนี้

ในข้อ 1. สำหรับรัฐบาลนี้ก็ได้ให้ความช่วยเหลือแก่กรรมกรในด้านการ
 ครอบครอง กล่าวคือสำหรับกรรมกรซึ่งอยู่ในโรงงานของรัฐบาล ทางรัฐบาลก็ได้พยายาม
 ที่จะจัดหาที่ดิน และจัดบ้านให้อยู่ และนอกจากนั้นยังได้เพิ่มรายได้ในประเภทรายได้ของ
 กรรมกรในสิ่งที่ได้ปรากฏไปแล้ว และนอกจากนั้นในเรื่องที่เกี่ยวกับการครองชีพของพวก
 กรรมกรนี้ ทางรัฐบาลก็ได้ตั้งงบประมาณในการที่จะจัดหาที่ดิน ในการที่จะสร้างบ้าน
 ของราษฎร เพื่อผู้ราษฎร-กรรมกร กรรมกรคนใด ๆ ที่ได้มีที่อยู่แล้วก็สามารถที่จะ
 ทำงานเพื่อผลิตสินค้าเงินการอาชีพของตัวได้ ในประการที่สอง ในเรื่องที่ว่างาน
 ที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ซึ่งว่ามีอยู่มากมายนั้น ทางรัฐบาลก็ยังไม่ได้เห็นว่าในประเทศไทยจะถือ
 ว่างานอยู่เป็นจำนวนมาก หากแต่ที่ซึ่งได้มีที่ทุกคนไม่ได้ทำงานอยู่ในเวลานี้ ก็เป็น
 เพราะเหตุว่ายังมีรายได้ที่จะเลี้ยงตัวและครอบครัวอยู่ อาจจะมีรายได้ในทางหนึ่งทางใด
 ซึ่งรัฐบาลก็ไม่สามารถจะไปยึดได้เพราะได้ แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังไม่มีคนว่างงานคนใด
 ในประเทศไทยที่ได้ออกจนถึงล้มหายตายจากไปแล้วถึงอย่างไรก็ตาม รัฐบาลก็ได้พยายาม
 โฆษณาชักชวนสนับสนุนและอบรมให้ราษฎรที่ว่างงานนี้ไปจับจองที่ดิน และประกอบการ
 ทำมาหากิจตามความสามารถที่จะช่วยได้ ตามงบประมาณที่ได้รับจากสภาเป็นรายปี

ความงบประมาณที่ได้รับจากสภาไปเป็นรายปี ในข้อ ๓ การสามัคคี ในทุกฝ่ายเวลานี้ทางรัฐบาล
 นี้มีใ้รู้สึกรว่าจะมีการแตกแยกในระหว่างบุคคลคนไทยหนึ่งกับ เป็นอันตราแยกประเทศชาติ
 อย่างใด เว้นแต่จะมีคนบางพวกซึ่ง ไปนิยมในลัทธิคอมมิวนิสต์ และลัทธิคอมมิวนิสต์นั้นกำลังที่จะ
 ถูกความประเทศต่าง ๆ ทั้งในภาคนี้และทั่ว ๆ ไป บุคคลจำพวกนี้ที่อาจจะ เป็นอันตราแยกเมื่อ
 แยกแยกไปแล้วก็จะเป็นอันตราแยกประเทศชาติของเราได้ ทางรัฐบาลก็ให้พยายามที่จะ
 ชี้แจง ให้ความเข้าใจและให้เลิกนิยมในการที่จะแยกไปนี้กับถือลัทธิอื่น นอกจากลัทธิประชา
 ธิปไตยซึ่ง ได้ใช้ปกครองประเทศเราอยู่ ในการที่มีอาจจะสังเกตเห็นว่ามีการ โต้เถียงแสดง
 ความคิดเห็นกัน อย่างที่ฝ่ายค้านแสดงความคิด เห็นค้านรัฐบาลก็ หรือหนึ่งสี่พิมพ์ก็ มีการ
 กำหนดพิธีโดยรัฐบาล ค้านรัฐบาลเหล่านี้เป็นกัน ในเรื่องเหล่านี้รัฐบาล เห็นว่าเป็น เรื่อง อยู่
 ในปกติวิสัยของระบอบการปกครองระบอบประชาธิปไตย และรัฐบาลนี้เป็นที่ที่จะคอยรับฝ่าย
 ถัดกัน เพราะว่าถ้าฝ่ายค้านมากเท่าไร ฝ่ายสนับสนุนก็ย่อมจะมีมากและ แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

๔. การ ข่มขู่ในด้านการอาชีพ ใน เรื่องนี้รัฐบาลชงขมิญเสนาสำหรับคนไทยแล้ว

รัฐบาลให้พยายามที่จะส่งเสริมการ อาชีพทั้งในด้านการกรสิกร รม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม
 และการอาชีพเบ็ดเตล็ดทุกประการ ท่านจะเห็นได้ว่ามีการสนับสนุนส่งเสริมสมาคมกรรมกร
 แก่ผู้ประกอบการอาชีพในทุกสาขา เช่น ได้ตั้ง โรงเรียน ให้มีการอบรมชี้แจงแนะนำ บางทีก็
 ไล่ให้ลูกให้รอนไป เหล่านี้เป็นค้ำ แต่ส่วนสำหรับชาวต่างประเทศนั้นไม่มีปัญหา เพราะเหตุว่า
 รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลของคนไทย และเป็นรัฐบาลของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอยู่ไม่ปราดนาที่จะ
 ไล่ชาวต่างประเทศเข้ามาทำการค้าขายในประเทศไทยจนถึงกับควบคุมการ เสรษฐกิจของ
 ประเทศไทยไม่อยู่ในมือของคนต่างศาว่า ในข้อนี้รัฐบาลนี้ให้พยายามที่จะปลดเปลื้อง
 เสรษฐกิจ โดย เฉพาะอย่างปึงใน เรื่องการค้าซึ่งอยู่ในมือของคนต่างศาว่าให้กลับมายุในมือ
 ของคนไทยและในขณะเดียวกันก็ระดิดดิสัญญาและศิลปกรรม อนุษยธรรมเหล่านี้ด้วย แคว่ว่า
 ก็ย่อมจะมีข้อเขตก ถ้าคนต่างศาว่า โดยเฉพาะ อย่างปึงชาวจีนหากได้มาค้าขายในเมือง ไทย
 ทุกหนทุกแห่ง การ เสรษฐกิจของชาวไทยตกอยู่ในมือเช่นนี้

รัฐบาลที่รักของคนไทยก็ย่อมจะต้องปลดเปลื้องนำเอามาช่วยเหลือนานไทยเท่าที่สามารถ
จะกระทำได้

ในข้อ ๕ การขอยกการบิณฑังซึ่งก่อความวุ่นวายหนักแก่ราษฎรนั้น ในเรื่องนี้
ทางรัฐบาลเองก็ได้อำนาจการระงับ เรียกว่าคณะกรรมการรักษาการกลาง ทุกสิ่งทุกอย่าง
เราพิจารณาถึงการที่จะแก้ไขในเรื่องเหล่านี้ ถ้าแก้ไขได้ก็กระทำเช่นนี้ก็ได้อีกทั้งกรรม
การที่เสวยสวนบ้าง สั่งไล่ลงโทษบ้าง และคนไหนมีความผิดในเรื่องเหล่านี้ถูกฟ้องศาล โดย
เฉพาะอย่างนี้ทางกรมตำรวจจะไม่ให้ความช่วยเหลือในเรื่องนี้แต่อย่างใด ยกตัวอย่าง
คำพิพากษาซึ่งลงโทษผู้กระทำผิดเหล่านี้เสมอ และนอกจากนี้ทางรัฐบาลก็ได้คำนึงอยู่
เหมือนกันว่า การกระทำของที่จะก่อความวุ่นวายหนักแก่ราษฎรก็คือ การที่ตำรวจไม่
ปฏิบัติความกฎหมายด้วยความใจธรรม เพราะฉะนั้นจึงได้เรียกเจ้าหน้าที่และนายอำเภอ
เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ มาประชุมชี้แจงขอให้ความเป็นธรรมแก่ราษฎร ปราศจากการกดขี่ที่
ขึ้นหนึ่งสิ่งกับและกัน เหล่านี้เป็นหลักสำคัญในการปกครองของรัฐบาลนี้

ในที่ซึ่งคุณนายจะขอ เรียนท่านผู้ตั้งกระทู้ตามว่า เรื่องต่าง ๆ ที่กล่าวมา ๕ ข้อ
นี้ ความเป็นจริงในชุมชนทุกแห่งทุกประเทศย่อมมีอยู่ไม่แตกต่างกัน แต่การที่จะมีมากหรือ
น้อยถึงแก่ความเสียหายนั้น นั้นแหละเราจึงควรถือว่าในการปกครองของเราไม่สมควร
ที่จะทรงไว้ซึ่งเสถียรภาพของบ้านเมืองได้ แต่ถ้าหากว่าเกิดขึ้นในปลดทวีปซึ่งประชาชน
หรือทุกประเทศมีขึ้นแล้ว รัฐบาลนี้ก็จะไปพยายามแก้ไขขึ้นไปตามลำดับ โดยอาศัยการ
ศึกษา การอบรมและอื่น ๆ เหล่านี้ไว้ก่อน ยกตัวอย่างในข้อ ๑ ว่า กรรมกรนั้นให้ความ
ช่วยเหลือแก่กรรมกรอย่างไรมีบ้าง ในเรื่องเหล่านี้ที่ให้ความช่วยเหลือหากหรือ
น้อยเท่าใด และท่านจะได้เห็นทุกประเทศประชาชนก็ร้องกันว่ารัฐบาลให้ความช่วยเหลือ
แก่กรรมกรตามแต่ความต้องการ เรายกตัวอย่างงานในข้อ ๒ ที่ ท่านจะเห็นว่ากรรมกรช่วย
ทุก ๆ ประเทศที่ยังคงมีอยู่เสมอ

เฉพาะคนบ้างในประเศฝรั่งเศษซึ่งท่านและข้าพเจ้าก็เคยอยู่ร่วมกัน จะเห็นว่ามีจำนวนตั้งแสน ๆ ล้าน ๆ ที่คนว่างงาน แต่ว่าของประเศเรายังไม่มีถึงเพียงนั้น เพราะว่าบ้านเมืองเราสมบูรณ์

ในข้อ ๓ การแยกความสามัคคีกันนั้น ทุกประเทศก็ย่อมจะมีอยู่ทั้งท่านจะเห็นได้ว่าในประเศกรีกในประเศพม่าและในประเศไทยก็มีการแยกความสามัคคีกัน หรืออย่างเช่นประเศจีนอย่างนี้แยกความสามัคคีจนถึงกับขัดใจวุ่นขึ้นรบกันบ้านแตกสาแหรกขาดซึ่งบ้านเมืองเรายังไม่มี ทั้งนี้เพราะอยู่ในความควบคุมของพื้นองชาวไทย เพราะพื้นองชาวไทยไม่เห็นด้วยเรื่องต่าง ๆ เหล่านั้นก็หายไป

ในการรกดขี่ข่มเหงก็เช่นเดียวกันในประเศต่าง ๆ ก็มี แต่จะมากหรือน้อยเท่านั้น เฉพาะอย่างนี้จะเห็นได้ชัด ๆ อย่างประเศเยอรมัน ชาวนาซีอย่างนี้เป็นต้นอย่างนี้ ย่อเยีและประเศอื่นก็ย่อมมี ในการข่มท้าว ๆ ไป ก็ย่อมมีอยู่บ้าง แต่จะเห็นว่าไม่ไ้กันหาความว่ารัฐบาลจะได้เฉียงว่าทั้ง ๓ จักรนี้ รัฐบาลจะตอบว่าไม่มี รัฐบาลไม่กล้าจะตอบได้ว่าไม่มี แต่ว่าย่อมมีอยู่ตามปกติวิสัยก็ควรจะมี ไม่ไม่เกิดความเสียหายจนกระทั่งถึงบ้านเมืองล่มจมดังที่ประเศไทยได้มีขึ้นหรือประเศความล่มจมบ้านแตกสาแหรกขาดมากมายก็ว่าเป็นตัวอย่างมากมายทุกวันนี้

นายควง อภัยวงศ์ (พระนคร) : เจ้าที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ตอบมาแล้วนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่าที่ท่านว่าก็น่าฟังอยู่แต่ที่ว่าข้าพเจ้าอยากขอเคือง ในฐานะนี้ก่อนที่ข้าพเจ้าจะชักนั้นขอเรียนต่อคำปราศรัยของท่านนายก ฯ ในข้าสูกท้ายว่าในข้างประเศก็มี ราษฎรเมืองไหนแยกความสามัคคี เมืองนี้แยกสามัคคี แต่ข้าพเจ้าไม่อยากจะมองในแง่ต่างประเศหรือให้ท่านมองในแง่ต่างประเศ แต่เราจะต้องหาหลักฐานว่าการนี้เกิดปัญหาขึ้นอย่างแจกที่ท่านแนะนำมานั้น ขบวนการคือจากของ เล็กมาหาของไทย

ข้าพเจ้าเอง ถึงแม้จะเป็นฝ่ายคนที่ความซื่อสัตย์ ความซื่อตรง ความซื่อสัตย์ ความซื่อสัตย์ของข้าพเจ้า
 ที่ไม่ตรงกันเท่าไรนัก เราทำงานร่วมกันมานาน มีที่ตรงกันก็มีและไม่ตรงกันก็มาก
 ทะเลาะกันบ้างแหละ เพราะฉะนั้นคงยากจะเตือนในแง่ของหัวหน้าฝ่ายข้าพเจ้าว่าเราควร
 จะพยายามจัดการในเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่าให้มีสามชั้นเหมือนซั๊ดตัก ถ้าไม่รักษา
 ซั๊ดตักกัน ก็เกิดมีการแตกความสามัคคีแล้ว เรื่องจะล้มจมใหญ่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 อยากจะเรียนท่านนายก รัฐมนตรีว่า ท่านนายก ๆ พยายามหาที่ดิน สร้างบ้านและเก็บ
 เงินให้แก่กรรมกร และหาที่ดินให้กรรมกรอยู่

และเราก็จะพยายามหาที่อื่นให้กรรมกร เหล่านี้ทางรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีเห็นว่า
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

อันที่สอง ท่านนายกรัฐมนตรีว่าคนว่างงานในเมืองไทยไม่ค่อยจะมี ถ้าถูกกันฉิวเป็น
 1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549

ว่ามีคนกลุ่มหนึ่งที่แตกออกไป มีความคิดออกไป รัฐบาลทหารหรือเปล่านั้นทำไมจึงแตกออกไป
 ทำไมจึงมีความคิดอย่างนั้น ซึ่งความคิดเหล่านี้ไม่เฉพาะคนไทยเราซึ่งยอมรับกันอยู่แล้ว
 ที่นายท่านแปลว่า มีข้าพเจ้าที่ขาดจะเรียนตามอย่างนี้ แต่ท่านยังไม่ได้หมายความว่า
 จะทำอะไรและท. พ. หรือเปล่านั้นที่ ๑ การกดขี่ในทางความคิด นโยบายของรัฐบาลจะเป็น
 อย่างไร ข้าพเจ้าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างไรก็เอาเถิด นี่เป็นเรื่องของรัฐบาล
 รัฐบาลก็เป็นฝ่ายบริหารงานแล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะทำอะไร การกดขี่ตามวิถีทางระบอบ
 เขาว่าใช้ของอย่างนี้ คือเขาบอกความว่าการที่รัฐบาลจะต้องเสริมให้คนไทยมีความรักเช่นนี้
 รัฐบาลก็อยากจะได้คนไทยมีความรักเช่นนี้จริงรัฐบาลก็ต้องส่งเสริมโดยวิธีต่าง ๆ โดยให้ทุน
 กิจ ส่งเสริมทางด้านน้ำใจบ้าง แต่ทว่าก็มีอีกอย่างหนึ่งต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลได้พยายาม
 ส่งเสริมอย่างนั้นแล้วรัฐบาลก็มีระยะเวลาที่จะถึงองค์การสันนิบาตของ สหประชาชาติองค์การนั้นจะ
 ช่วยมีระบอบไทยที่ผ่านแล้ว เรายกช่วย ก็ให้คนไทยโดยมีการขบวนการอย่างนี้อย่างถูกต้อง
 เรื่องหญิงที่ผ่านมาก ๆ ขนที่ลอกเวลาที่ได้มี เหตุการณ์เกิดขึ้น ข้าราชการต่าง ๆ คือวิธีการ
 ดำเนินการตามความมุ่งหมายของรัฐบาลอย่างนี้ทั้งนี้ แต่ก็มีปัญหาไปอีกอย่างหนึ่ง ว่าข้า
 ขอเรียนอย่างนี้

และข้อ ๑ การจ้องและยิงถึงในการที่นายกรับคณะราษฎรมหาข้าพเจ้า เห็นด้วย
 แต่ทว่าอีกบ้างหรือไม่ว่าการที่เกิดเรื่องจ้องและยิงถึงเพราะวิธีการของรัฐบาลนี้ที่ออกไป
 นำเรามาจะว่ากรวดที่สำรวจก็ถึงหรือ ข้าพเจ้าก็ต่าง ๆ ก็คือคืออย่างนี้การยิงถึงเสียก่อน ถ้า
 ความความที่ผู้ร้ายเป็นมาลงโทษความกฎหมายให้อย่างวิธีการของสังคมหรือของต่างประเทศ
 เขาทำก็เป็นความดีความชอบ ก็จะเกิดมีผู้ร้ายตายก่อนโดยเหตุผลไม่ทำกันนั้นอะไร
 เราได้ไม่ให้เป็นความดีความชอบ อีกอย่างหนึ่งได้ปรากฏเรื่องอย่างนี้ขึ้นแทนที่เราจะลงโทษ
 กษัตริย์เราที่ควรจะต้องโทษทั้งแผ่นดินไทยที่จะได้ด มกษัตริย์ต่าง ๆ ท่านนายก ฯ เคน
 ไปและผูกพันกันแทนที่ที่จะลงโทษที่/ที่อาที่เทศแก่คนนั้นไม่ผูก ท่านต้องเขมหัวจึงจะถูก
 เพราะอันนี้รักไปหมด นี้ควรจะได้เป็นอย่างนี้จะได้ไหม ข้าพเจ้าขอเรียนตามอย่างนี้

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอตอบผู้พิพากษาที่ครั้งที่ ๑ ดังนี้ตามที่ท่านได้กล่าวซักในถามครั้งที่ ๑ มานี้คืออยากจะทำความเข้าใจที่ท่านซักและถามเวลานั้นเป็นเรื่องราวของผล แต่ท่านไม่ได้มีคำถามถึงว่า การปฏิบัติตั้งแต่ก่อนปลายจะบรรลุถึงผลอย่างที่ท่านต้องการนี้จะต้องใช้การศึกษา จะต้องใช้แรงเท่าไร เพราะฉะนั้นหวังใจว่าท่านจะคิดถึงผลว่าเมืองไทยยังมีบกพร่องอยู่ ข้าพเจ้าจะเล่าให้ฟัง เมืองไทยในฐานะที่เป็นนายกมาเกือบ ๑๐ ปี ข้าพเจ้ารู้สึกที่เมืองไทยจะเห็นจะต้องทำกันอีกสักหนึ่งปีถึง จะหมดชดเชบบกพร่องให้ทันกับประเทศทั้งหลายเขาทุกอย่าง ข้าพเจ้ารับว่าบกพร่องและในการบกพร่องคือเราไปจับผลของการบกพร่องแล้วเรามาโต้กัน ส่วนวิธีการที่เรากำลังศึกษาและกำลังแก้เหล่านั้น เราหาพูดไม่อย่างบกตัวอย่างเวลานี้เป็นการทำมาในสหรัฐหรือการทักน้ำของราษฎรนั้นเมืองไทยใช้ไม่ได้ เพราะเหตุว่าการทักน้ำ เราปล่อยให้น้ำซึ่งผู้เขาถือว่ามีน้ำที่ตกมานั้นหนึ่งนับว่าเป็นสมบัติอันวิเศษของชาติ อย่างอเมริกาปรากฏตามรายงานเขาเก็บไว้ได้ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์แล้วเขาใช้ในการครองชีพของราษฎรในการประกอบกิจการอุตสาหกรรม แต่ของเรานั้นได้ตามกรมชลประทานแล้วถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ไม่ถึง เพราะฉะนั้นเราว่าทำไมอเมริกาทำได้ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์แล้วเราทำไม่ได้เพียง ๑๐ เปอร์เซ็นต์อย่างนี้ บกพร่องอย่างนี้ข้าพเจ้าก็รับว่าบกพร่อง เพราะว่าไม่สามารถจะเก็บน้ำได้ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์อย่างอเมริกา เขาเก็บได้ถึงงานที่เขาถืออเมริกาทำมา

แต่ถ้าถ้าไปนึกถึงว่างานที่เขาคืออเมริกันก็ทำมาทั้งความคิดทั้งการศึกษาทั้งทุนรอนที่เขา
 ทำมาให้กับของเราก็ต่างกัน ต่างกันในข้อที่เรากำลังทำอยู่ ทุกอย่างหมดใน เมืองไทยที่
 ข้าพเจ้ารับว่ามกพร่อง แม้แต่ตัวข้าพเจ้าเองก็รับว่ามกพร่อง ตัวท่านที่ดังกระชูดตามมา
 ก็ไปช่วยมกพร่อง ควบคุมจริงควรจะอ้วน แต่ว่าผมอย่างนี้มีมกพร่อง แต่เราทำไม่ได้ แต่ว่า
 ท่านก็คงจะกำลังหาตัวของท่านให้อ้วนขึ้น อย่างน้อยก็ให้เท่ากับข้าพเจ้า คือเป็นเรื่อง
 กำลังหาว่าไปไหนอยู่ ทำให้อ้วน ถ้าเขาแค่นั้นก็ว่ากันไต่กันนี้ ก็คงรู้ว่าวิธีปฏิบัติ เรา
 หาตัวให้อ้วนเมื่อไรบ้าง ไต่ทำถูกไหม เริ่มทำใหม่ อย่างนี้ก็พอบรรเทาความไม่พอใจ
 หรือความเรี่ยกรังของเราได้บ้าง

ขอตอบในเรื่องเกี่ยวกับกรรมการ เกี่ยวกับคนที่ไม่ถึงงานทำ อธิบายว่าแก่
 กรรมการเลย ถือว่าชาวไร่ชาวนาก็เป็นกรรมการด้วยกันทั้งนั้น ทางรัฐบาลนี่เป็นที่ที่จะ
 รับรองได้ว่าเราจึงทำให้แก่ราษฎรทุกคนหมด ถ้าราษฎรประสงค์จะทำ แต่ว่าขอให้
 ไปทำงานในที่ ๆ มีเหตุผล เวลาในประเทศของเราเป็นประเทศกสิกรรม เรามีผลเมือง
 น้อยกว่าจำนวนที่ดินซึ่งมีความสมบูรณ์มาก เพราะฉะนั้นรัฐบาล^{ที่}ได้เร่งให้ราษฎรไป
 ประกอบการอาชีพเพื่อความผาสุก รัฐบาลนี้ก็ต้องมุ่งหวังสิ่งที่มีอยู่แล้วและที่สามารถจะ
 ทำได้ทันทีคือให้ไปจับจองที่ดินและทำไร่/ทำนาเหล่านี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นในข้อนี้ท่านจะ
 เห็นได้ว่า เรามีที่ดินอยู่มากมายและสมบูรณ์ด้วย แต่ว่าคือขี้ท่านเห็นในเขตเทศบาล
 ซึ่งรัฐบาลนี้ไม่สนับสนุนให้คนที่อยู่ตามบ้านนอกที่เป็นชาวไร่ชาวนาชาวนานั้นจะเข้ามาอยู่
 ในเขตเทศบาล เพราะเหตุว่าเข้ามาอยู่ในเขตเทศบาลนี้ท่านก็ย่อมจะทราบว่าประเทศ
 เราไม่ใช่เป็นประเทศอุตสาหกรรม และนอกจากนี้พาณิชย์การซึ่งเป็นอีกสาขาหนึ่ง
 พวกคนไทยเราก็ยังมีน้อย เพราะฉะนั้นเมื่อไหลมาเทมาสู่เขตเทศบาลแล้วก็จะเห็นได้ว่า
 คนเหล่านี้ไม่สามารถจะหางานได้ จะไปบังคับให้ทำงานอยู่ที่หาไม่ได้ เพราะเหตุว่า
 เราไม่มีโรงงานเพียงพอที่จะช่วยคนจำนวนมากให้ได้งานอย่างต่างประเทศที่เขาเป็น

พ.

ประเทศอุตสาหกรรม เราไม่สามารถจะจัดการหาเงินมาให้บุคคลที่ออกมา
มาทำการค้าหรืออุตสาหกรรมได้ทันทีได้ เราไม่สามารถจะทำได้ เพราะฉะนั้น
เป็นคำถามที่ว่า เมืองไทยยังมีที่สิ้นสมบูรณ์และว่างอยู่อีกมาก

ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖/๑

แต่รัฐบาลก็โคตั้งกรรมการขึ้นสำหรับพิจารณาเรื่องเหล่านี้ให้หมดมานานแล้ว โคตั้งนิคมขึ้น
 ขวางที่จัดกระบวนรถขนส่งไป ให้ทุนให้รอนโคตั้งขึ้นอะไรเหล่านี้ เมื่อรับว่าเรายังมี
 ที่ดินสมบูรณ์ที่จะทำอะไรไดนาโคอย่างสมบูรณ์ รัฐบาลจึงชี้แจงว่าผู้ที่ปรารถนาจะไป รัฐบาล
 ก็จะช่วยให้โคไป แต่ในการที่จะไปบังคับ ไปจับให้เขาทำนาทำสวนในที่ต่างงานที่นั้น
 สัตหิระชอบประชาธิปไตยนั้นทำไม่ได้ จะไปบังคับคนเขาไม่ได้ โคตั้งประกาศว่ารัฐบาล
 จะช่วยค่าใครทำนาหรือเข้านิคมที่ไหน จะช่วยให้ จะแบ่งที่ดินให้ และให้ทุนซึ่งก็โคทำ
 อยู่แล้วในเวลานี้ทั้งท่านเห็นเป็นประจักษ์พยานอยู่แล้ว เราโคตั้งงบประมาณไว้ในกรม
 ประชาสงเคราะห์ กรมสหกรณ์เหล่านี้ เป็นปัจจัยสำคัญในการที่จะช่วยเหลือราษฎร
 เพราะฉะนั้นรัฐบาลเห็นว่าในเรื่องกรรมกรว่างงานเวลานี้ไหลเข้ามาซึ่งตัวเองไม่ควร
 ที่จะเข้ามา อย่างนี้เป็นการยาก

ในเรื่องกรรมกรว่างงานในซัส ๒ ก็เช่นเดียวกัน ในเรื่องความสามัคคีที่ท่านว่า
 จับกลุ่มที่เ ชขาดกไปอย่างไร เรื่องนี้เกี่ยวกับสิทธิของการปกครองว่าคนหนึ่งเขาอยากจะ
 นิยมลัทธิคอมมิวนิสต์ ไม่นานที่เราจะว่าเขาโคลข้างไร มีพรรคโรแบลลิสต์ก็มี และอีกฝ่ายหนึ่ง
 นิยมคอมมิวนิสต์ก็มี อย่างนี้เป็นเรื่องสิทธิการปกครอง ถ้าหากว่าเราจะไปแก้เขา เราถือ
 สิทธิรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญให้เสรีภาพในเรื่องเหล่านี้ เราจะแก้โคก็โคยซี
 ได้เห็นว่าในการที่ไปนิยมลัทธิคอมมิวนิสต์นั้นจะให้ลัทธิลัทธิลัทธิของตัวเองและจะให้ลัทธิ
 และเอารับแก่ประเทศของตัวอย่างไรก็ตามกาลละเทศะในปัจจุบันนี้ ส่วนไปบังคับอย่างอื่น
 ที่จะบังคับเขาได้นั้นไม่ได้ เพราะว่าสิทธิรัฐธรรมนูญตั้งที่กล่าวมาแล้ว และนอกจากนั้น
 เราจะไปค้นดูว่าเขาโคแตกไปอย่างไรนั้น เวลาที่รัฐบาลก็เห็นว่าแม้แต่ว่ามีลัทธิคอมมิวนิสต์
 ซึ่งท่านจะมีขึ้นในประเทศไทยหรือจะไปรวมกันนั้น ทางรัฐบาลก็สงสัยว่าบุคคลที่ไปอยู่ใน
 บั๊กกิ่งหรือคอมสโควเวลานี้จะไม่นิยมลัทธิคอมมิวนิสต์อันแท้จริงหรือไม่ก็ไปโดยการเสียด
 ทางรัฐบาลก็กำลังพิจารณาอยู่

แต่ว่าอย่างใดก็ตามสำหรับในทางปัจจุบันนี้ สำหรับประเทศไทยรัฐบาลนี้ทั้งฝ่าย
 ทหารและพลเรือนที่เป็นข้าราชการ เราไม่ได้มีความวิคิดที่เราจะกดขี่ฝ่ายสังคมนิยม
 ครอบงำใด และเราเชื่อว่าเราจะคุมสถานการณ์บ้านเมืองให้อยู่เป็นสันติสุขอย่างทุก
 วันนี้ได้ ในเรื่องเกี่ยวกับพรรคซีใน เรื่องการครองชีพที่ต่างออกไป ความที่ท่านชัก
 คิวอย่างใน เรื่องเกี่ยวกับเรื่องหมู เรื่องนี้ในการที่จะพูดถึงเรื่องใด อนาคตจะขอเรียน
 ว่าข้อแรกคือทางรัฐบาลนี้มีได้พอเห็น เรื่องหมูที่พูดถึงเรื่องหมู รัฐบาลจะพิจารณาปัญหา
 ใด ๆ รัฐบาลนี้ย่อมพิจารณาถึงประวัติดั้งความนิยมมาของชาติไทย และนอกจากนั้น
 ความเจริญนิสัยใจคอของประชาชน นอกจากนั้น เหตุการ โดยเฉพาะว่าอาชีพอย่างใด
 คนไทยทำได้มากน้อยเพียงใด คนต่างประเทศเขาพูดเขาไปมากน้อยเพียงใด ทั้งใน
 ฝั่งในทางปกครอง เศรษฐกิจ การเงินนั้นมีมากหลายตัวด้วยกัน จึงเห็นว่าในเรื่อง
 การค้าหมูในปัจจุบันนี้ สมควรที่จะให้ทางองค์การผ่านศึกซึ่งเป็นหน่วยกิ่งราชการของ
 รัฐบาลได้รับทำไปก่อนเพื่อเป็นโรงเรียนที่จะ ฝึกอบรมให้คนไทยนิยมทุกในการค้าหมูขึ้น
 ท่านจะเห็นว่าก่อนที่รัฐบาลนี้จะเข้ามา การค้าหมูนั้นอยู่ในฐานะที่ระส่ำระสายมาก
 กว่านี้ ทั้งราคาหมูเป็นและราคาหมูชำแหละก็แพงกว่าในปัจจุบันนี้ แต่ว่าเมื่อองค์การ
 ผ่านศึกได้รับไปทำเท่ากับเป็น โรงเรียนที่จะช่วย ฝึกอบรมให้คนไทยได้สนใจในเรื่อง
 การค้าหมู เมื่อการค้าหมูนี้อยู่ในมือของคนไทยจำนวนมากแล้วทางองค์การผ่านศึก
 ก็จะมีผลในเรื่องการค้าหมูนี้ ฉะนั้นจะเห็นว่าทางรัฐบาลทำก็เพื่อประโยชน์แก่ประชาชน
 ชาวไทยโดยเฉพาะ กล่าวคือไปรับเอางานมาแล้วก็สร้างงานนั้นขึ้น แล้วก็เฉลี่ย
 ให้แก่ราษฎร แล้วรัฐบาลพยายามรับงานอื่น ๆ ใหม่นี้ ซึ่งราษฎรไม่สามารถจะทำขึ้นได้
 นี้ก็จะทำอย่างนี้ไป *(๒๗๓๕๖๖๖)*

ฉะนั้นในเรื่องการค้าขาย จึงไม่ได้เป็นการกีดกันผู้ประกอบการไทย แต่เป็นของแม่ คือที่ทำ
อย่างนี้คนที่ไม่มีความพอใจ เพราะเคยได้ประโยชน์ในเรื่องการค้าขาย และประโยชน์
ของภรรยาที่ทุกข์ในเรื่องที่ได้ในการค้าขาย ท่านที่เคารพยอมจะเข้าไปว่าตนนั้นเป็นสินค้า
อยู่ในมือของชาวจีนมาตั้งแต่ข้าพเจ้ามีสติปัญญาเกิดและจนกระทั่งบัดนี้ เมื่อคนไทยได้เริ่ม
มีการค้าขายขึ้น คือนับตั้งแต่หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองนี้ ซึ่งข้าพเจ้าเอง
ก็ได้สนับสนุนเรื่องนั้นมาด้วยถึงกับตั้งร้านต่าง ๆ ทั้งโรงงานการค้าขายขึ้น เพราะฉะนั้น
เสียงที่มาพูดวันนี้ในประวัติเดือนของการค้าขายขึ้น ท่านที่เคารพคงจะปฏิเสธไม่ได้ว่า
อยู่ในมือของคนจีน ก็เมื่อคนไทยแม้จะเอาเสียงที่ว่ากอธิ คือการกีดกันจีนนั้นเอง
ในขณะที่ยังข้าพเจ้าเป็นนายกรัฐมนตรี ข้าพเจ้ามีความประสงค์ยิ่งใหญ่ว่าจะส่งเสริมให้
ราษฎรคนไทยเท่านั้น ที่จะได้รับความสุข ข้าพเจ้าจะส่งเสริมในการที่จะให้คนไทย
ไปแย่งอาชีพของคนอื่น เอามาตั้ง เช่นกรณีนี้ ถึงแม้จะมีเสียงชาวจีนซึ่งได้เคย
กรรมารของการค้าขายมาจนจะแพร่ไปอย่างไร ข้าพเจ้าขอรับรองว่ารัฐบาลจะปฏิบัติต่อไป
ในการที่จะให้คนไทยค้าขายกันมากยิ่งขึ้น และสินค้าที่อยู่ในมือของคนไทยแล้ว รัฐบาล
ก็จะเลิก คือองค์การผ่านสักก็จะเลิก

แล้วอีกข้อหนึ่ง ในเรื่องการค้าขาย การเข้าถึงเหล่านี้ ถูกแล้วการจับคนร้าย
นั้นไม่ควรจะไปถึงนั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วย และก็เห็นข้อที่รัฐบาลนี้คือถือหลักปฏิบัติ และ
อาจจะมีหลักฐานอยู่ในกรมตำรวจ กรมมหาดไทย การจับผู้ร้ายห้ามมิให้ขัด ห้ามมิให้
ยิงทิ้ง และข้าพเจ้าก็ได้ร่วมการพิจารณาในเรื่องนี้ทุกคราว คือเราเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ถึงแม้จะเข้าไปจับผู้ร้าย

เราจะเสียชีวิต แต่ที่เราจับคนไปคนนั้นมาได้ โดยยังมีชีวิตอยู่ มันก็ให้อำนาจเป็นคดีในการที่จะไปปรามโจรผู้ร้ายที่มีความเห็นอย่างเดียวกับท่าน แต่ในบางเรื่องบางรายซึ่งการจับกุมนั้นอาจจะเป็นไปได้ด้วยกรณีพิเศษ บางอัน เช่นตำรวจไปคนเดียวกับผู้ร้ายมาก หรือมีผู้ร้ายซึ่งมีอาวุธเช่นปืนกล มีลูกระเบิด อย่างเสียภาคอย่างนี้เป็นต้น มันก็เป็นกรรรมกันบ่อย ๆ อย่างนั้นนั่นเอง ในการที่ตำรวจจำนวนหนึ่งจะไปกระสุนปืนกลเข้าไป แล้วถูกระเบิดซึ่งมีปรอทถูกเป็นจ้าวทั่วไปเข้าไปจับเสียภาคเช่นกันก็คงไม่สามารถที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นตำรวจก็ต้องใช้อาวุธที่จะได้ปรามปรามแล้วใช้อาวุธเพื่อที่จะเข้าไปถึงตัวผู้ร้ายเท่านั้น ไม่ใช่ใช้อาวุธที่จะยิงผู้ร้ายคือเพื่อจะเปิดช่องทางที่จะให้ตำรวจเข้าไปถึงตัวผู้ร้าย แล้วก็สามารถที่จะจับตัวผู้ร้ายได้ แต่ที่ถูกอาวุธเข้าบ้างก็คงเป็นกรณีที่ตำรวจใช้อาวุธเพื่อจะเข้าถึงตัวผู้ร้าย เพราะผู้ร้ายมีอาวุธปืนร้ายแรงก็อาจจะเป็นอย่างใดก็ตามรัฐบาลมีข้อริบและพยายามกวาดล้างเรื่องนี้ ๒ ปีแล้วทางตำรวจเองก็รู้สึกว่ามีหน้าที่อันสำคัญ เวลานี้ก็ต้องกำจัดเสียซึ่งการกบฏซึ่งเข้มเขมรรมภูมิให้ได้รับความเป็นธรรม นี่เราก็นึกถึงว่าเสกกันในขณะที่กรรรมการกลางทุกอาทิตย์ พังใจว่าต่อไปคงจะน้อยลงเป็นลำดับ

นายทอง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะขัด เป็นครั้งที่ ๒ เลย แต่ท่านนายกรัฐมนตรีก็ยอมอย่างนี้ที่ขออีก ชื่อที่ข้าพเจ้าพูดนี้ท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะเข้าใจผิดก็ขอข้าพเจ้าบอกกว่าชานาเข้ามาในเขตเทศบาลแล้วเกิดว่างาน ข้าพเจ้าบอกว่าคุณในเขตเทศบาลนี้ว่างงานขึ้น นี่ท่านจะเอาคนที่ไม่เคยทำงานทำสวน ท่านจะหมุนไปไหนไหม นี่ข้าพเจ้าอยากจะได้เรื่องตามอย่างนี้ แล้วอีกอย่างหนึ่ง โครงการนี้ข้าพเจ้าเรียนท่านไม่ใช่ว่าข้าพเจ้าคำหาวิว่ารัฐบาลยกพรอง ถ้าจะหาข้อคำหาหมกพรองมันหมกพรองด้วยกันทั้งนั้น ไม่มีอะไรที่จะเริ่มร่ายใน โลกนี้ ข้าพเจ้าเข้าใจในหลักอันนั้น แต่ข้าพเจ้าตามท่านว่าอย่างนี้/11/ว่าโครงการ ของท่านที่ท่านทำมา เอย่างนั้นมันพอไหม หรือว่าทำให้กรมของหมิ่นจะดีกว่า ข้าพเจ้าขออย่างนี้ทางหาก ไม่ได้บอกกว่ารัฐบาลยกพรอง

ส่วนที่รัฐบาลปกครองข้าพเจ้าจะเปิดอภิปรายแต่ไม่ได้เปิด นั้นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ที่ถามนี้
ถามว่าโปรแกรมที่ถามว่า ๒ อย่างขอหรือ หรือว่าเราควรระงับหรือของพระเจ้าโดยลกว่า
มีคุณลักษณะหนึ่งที่มีปัญหาที่ว่า เรื่องที่ใครจะถือปฏิบัติอะไร ก็เป็นสิทธิเสรีภาพของพระเจ้า
แต่ถามว่า ก็ปฏิบัติข้าพเจ้าที่ตอบไว้ซึ่งก็คิดว่ามีบางอันที่ผิดไป แล้วทำนามกไม่เชื่อว่าจะ
ผิดไป โดยรับ คอคหรีน ขึ้นมา ข้าพเจ้าว่า คอคหรีน (*Doctrine*) อันนี้
เป็นโมฆะ คอคหรีน () ก็ผิดอย่างท่านนายกฯ ข้าพเจ้า
จึงถามรัฐบาลว่า ไม่สามารถว่า คอคหรีน () นั้นหรือโมฆะ
แต่ ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่า แต่ที่ผ่านของกรมรัฐข้าพเจ้าเป็นหน่วยงานนี้ เพื่อไม่ให้ชักลาก
ลูกสาวหรือของชนิดของชักลาก ชักลากอะไรถ้าลูกมารมาเราก็ยอมเสียเป็นอันนั้น แต่
สำหรับชักลากเราพลแก่ได้ ขอในรัฐว่าชักลากอะไร ข้าพเจ้าถามอย่างนี้ ไม่ใช่เรื่องบก
พร่อง ข้าพเจ้าไม่ได้คิดว่าข้าพเจ้าทำถูกวิธีเหมือนไปไหนก็ไปเล่า ๆ มีปัญหาเวลานี้
เราถามถึงวิธีทำเงินงาน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเรียนถามว่า ทำอย่างไรที่ขายทางหรือเปล่า
แล้วกรรมกร สภาพของกรรมกรเราหรือไม่ว่ากรรมกรต้องทำอะไรบ้าง เหมือนอย่าง
คุณโรจงานถ้าเราไม่สำรวจว่าคนละเงินไหนเป็นคนคนไหนในโรงงานบ้าง แล้วท่านจะทำ
อย่างไร ท่านเล่าว่าเราควรเก็บบ้านมาดูไปหาส่วนท่านก็ทำไม่ได้ แต่เธอนักเรียนมหา
วิทยาลัยจึงเรียนบัญชี เรียนกฎหมาย เรียนศึกษาศาสตร์ แล้วออกไปทำนา—ทำไร่ทำ
ถ้าเรียนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ก็ควรไปทำ เราควรจะต้องหาที่เรียนเกษตรศาสตร์
ออกไปทำนา และต้องออกไปดูมือออกไปทำนาทำไร่ และมีเหตุอย่างใด

เราจะช่วยอย่างไร ก็มีข้าพเจ้าถามอย่างนี้ต่างหาก ถ้าท่านรับอย่างนี้และเรื่อง
เรื่องอื่น ไม่ใช่เวลาช่วงนี้รัฐบาลทำอะไร ข้าพเจ้าถามว่าการควบคุมของท่านจริง ๆ
เท่าที่ท่านจัดมาแล้วสมบูรณ์ครบองค์หรือไม่ ถ้าไม่ครบท่านจะหาให้ครบองค์หรือทำ
ที่ละคราว ข้าพเจ้าถามอย่างนี้ต่างหาก

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ก็มาถึง เรื่องตามตำรา ก็
อยากจะได้เห็นตอบถึงนี้คือ ท่านถามถามมาบอกว่ารัฐบาลนี้รัฐหรือไม่ว่ามีกรรมกรว่างงาน
ก็คนและกรรมกรว่างงานนั้นไปศึกษามาในเรื่องอะไร เขาคงถามว่าจะว่างงานชนิดไหน
แล้วทำไมเขาจึงทำไม่ได้ เรื่องนี้ทางรัฐบาลเองก็ไปให้กรมประชาสงเคราะห์พยายาม
ที่จะทำอยู่ แต่ว่าก็ยังไม่สามารถจะเก็บตัวเลขได้ ในเรื่องนี้ขอเรียนตามตำราคือ
หมายความว่าในเรื่องการสถิติของประเทศเรา นี้ เราเพิ่งตั้งขึ้นเมื่อ ๒ - ๓ ปีมานี้เอง
แล้วท่านจะเห็นได้ว่าอย่างว่าแค่สถิติเป็นรายย่อย แม้แต่ว่าสถิติของพลเมือง จำนวน
พลเมืองของเรา มีก็คนที่ถามกันแต่ไปขึ้นแน่นอน เราก็ยังจะได้แค่เพียงประมาณ เพราะ
ว่าวิธีการที่เราทำมัน เราทำสถิติเวียนอยู่ ถ้าตั้งข้างฝรั่งมาสถนและข้างฝรั่งมาตั้งกรม
นี้ให้ แล้วเราเป็นวิธีเก็บตัวเลขอย่างไร เสร็จแล้วจะต้องทำเรื่องมีอีกมากมาย
ซึ่งจะต้องบอกจำนวนเหล่านี้ ตั้งกรมสถิติขึ้น ถ้าตั้งไว้เก็บ เก็บตัวเลขสำหรับมี
ประชาชนบอกว่ามีจำนวนเท่าไร แล้วบอกจากนั้นเราก็เริ่มสถิติขึ้นหนึ่ง เราเก็บตัวเลข
สำหรับในเกษตร ที่อยากจะรู้ว่ามีสัตว์ มีเครื่องทำนาค่าง ๆ อะไรเท่าไร

เพราะว่าในเรื่องเหล่านี้เราไม่ได้รวมกันมาตั้งแต่จะมี ๑ - ๓ วันนี่ เพราะฉะนั้นผู้พูด
 ตัวเลขที่กล่าวก็ผิดพลาด เพราะฉะนั้นในการที่จะเรียนท่านผู้ที่เกี่ยวข้องว่าได้อยู่แล้วหรือยัง
 ทยประเภทไหนขาดเท่าไรยังไม่ถึงงานเท่าเท่าไร นี้ก็บอกได้ว่ายังไม่สามารถจะทราบได้แน่นอน
 ะอย่างไรก็ตามทางรัฐบาลเพื่อที่จะไม่ให้ราษฎรได้เสียประโยชน์และอยู่ว่างรัฐบาลจึงได้
 ส่งเสริมให้ราษฎรมันให้รวมกันเข้าเป็นสมาคมเป็นบริษัทหรือเข้าทางสหกรณ์ไปก่อนก็ขอทราบ
 ความว่าแทนที่เราจะประกอบตัว เลขหรือเราจะไปทำ/ทำ/ทำ แทนนี้ให้ทำงานที่ในทันทีเราไม่
 เคา ปรารถนาให้เขารวมกันขึ้นเป็นสมาคมตามถึง สามารถโรงสี ถ้าขาย ทำมา แทนนี้
 หรือจะตั้ง เป็นบริษัทขึ้น ก็เราศึกษาขายส่งเสริมในทางนี้ขึ้นให้เขาได้เข้าร่วมกัน แต่อย่างไร
 ก็ความในข้อที่ผ่านคิดว่าเฉพาะในกรุงเทพฯ กบเกิดในกรุงเทพฯ อาจจะไม่ถึงงานทำ ใน
 ข้อนี้เองทางรัฐบาลเองก็เห็นว่าคนที่เกิดในกรุงเทพฯ โดยทั่วไปได้เข้าศึกษาและโดยมากได้
 ออกมารับราชการความหัวบ้านหัวเมืองกันเป็นอันมาก นอกจากนั้นในการที่จะไม่ให้คนในกรุงเทพฯ
 ที่ไม่ใช่แรงงานโดยจ้างงานให้ในกรุงเทพฯ ๗ คนที่เรียนแล้วว่าประเทศเราเป็นประเทศ
 กสิกรรมเท่านั้นที่เป็นล้าเป็นวันที่การกลีกรวม การอุตสาหกรรมที่ไม่มี การพาณิชย์กรรม
 ตั้งอยู่ในมือชาวต่างประเทศเขา เพราะฉะนั้นมาที่เกิดในเขตเทศบาลก็จำเป็นที่จะต้องเข้าร่วม
 ราชการอย่างหนึ่งแล้วก็เป็นพนักงานในห้างในร้านเกี่ยวกับกสิกรรม การพาณิชย์ของคนไทย
 ก็ไม่สามารถจะ/ทำ/ทำ/ทำ ถ้าขาย โรงงานอุตสาหกรรมที่ไม่มี จะแยกกระสอบข้าวโรงสีข้าว
 ถิ่นของจีน เป็นก่อนนี้เข้าเจ้าของบริษัทชาวไทยขึ้นหนึ่งเพื่อจะรวมรั้วข้าวเอาโรงสีมาเป็น
 ของคนไทย แล้วภายหลังเข้าออกแล้วก็มีงานให้คนจีนถือ เวลาที่กล่าวถึงจัดทำใหม่อีก

สงฆ์แทน ครั้งที่ ๑๘/๘๔

โอม เจตา ก. ๒๘/๐

เวลานี้ถ้าเราจะได้ได้สวดสวดมาให้ได้ทันทีโดยที่ไม่ลำบากก็จึงจากรกสิกรรม ด้วย
เหตุดังนี้ กองทางรัฐบาลจึงต้องส่งเสริมโรงเรียนเกษตรประณีต โรงเรียนการเกษตร
อันมีชั้น คือออกมาจะเห็นให้พลเมืองไปทางโน้นชั้น แต่อย่างไรก็ตามเวลานี้ก็มีงานทำอยู่
เป็นส่วนมากที่จะเรียกว่า ไม่มีงานทำหรือไม่มีรายได้ถึงกับอดตาย ก็ยังไม่ได้รับรายงานว่า
เป็นเช่นนั้น

อีกอย่างหนึ่งที่เกี่ยวกับพวกคอมมิวนิสต์นี้ที่บางคนว่า ได้มีการตรวจสอดแนมหรือ
แปลว่า ชัยนี้คือเรียนว่าทางกรมตำรวจก็ดี ทางสภาป้องกันราชอาณาจักรก็ดี ทางสภาการศึกษา
การกลางก็ดี เราได้ทำเรื่องนี้มีมาครบ ๑ ปีแล้ว และเราได้พยายามที่จะควบคุมผู้ที่ไม่ใช่
ในคอมมิวนิสต์ที่เป็นทั้งชาวต่างประเทศและทั้งที่เป็นคนไทย และเราก็ได้ประชุมกับทุก
สัปดาห์เป็นเวลา ๑ ปีมาแล้ว ถ้าลอบสวนได้คิดว่าชาวต่างประเทศผู้ใดเกิดเป็นหัวหน้า
มาเยี่ยมหรือผู้ที่มีคอมมิวนิสต์ ทางรัฐบาลนี้ก็จับและเนรเทศไปตั้งนี้เป็นต้น สำหรับเป็น
คนไทยก็ให้ทางตำรวจหรือเจ้าหน้าที่เรียกมาชี้แจงว่าเป็นคอมมิวนิสต์ไม่ใช่เพราะอะไรจะเป็น
แต่ที่หลายชาติศาสนาพระมหากษัตริย์ของเรา เพื่อให้พวกนี้กลับใจได้และกลับใจได้
เป็นส่วนมาก และทางกรมตำรวจได้รวบรวมหรืออยู่ และจะเรียกเอามาชี้แจงนี้เป็น
ครั้งสุดท้ายว่าเขาจะปฏิวัติหรือไม่ ซึ่งถ้าไม่ปฏิวัติแล้วแต่พฤติกรรมของเขา แต่ขณะนี้ยังไม่
ได้รายงานมาว่าจะเรียกมาเมื่อไร นอกจากนั้นที่ ^{ข้าพเจ้าจะเป็นผู้ชี้แจงเอง} เกี่ยวเกี่ยวกับเรื่องความสงบ
ซึ่งเป็นเวลา ๑ ปีที่ได้ทำมา หลังกรมการศึกษากลางในสภาม้องกัน ใน ๒๖/๖/๖๖
คณะรัฐมนตรี ในสภากฎาใหม่ทั่วทุกแห่งของเรานี้ก็ได้ปรากฏว่าประเทศไทยเรานั้น
ไม่ได้นิยมลัทธิคอมมิวนิสต์ เป็นอันว่า เป็นอันนิ่งกับ จะก่อความสงบสุขของราษฎรเหมือน
อย่างประเทศใกล้เคียงอื่น ๆ ทั้งหลาย ที่ท่านว่าคอมมิวนิสต์เปรียบเหมือนเป็นโรค
ที่กัดกร่อน เมื่อเป็นโรคหนักก็แกะทิ้งเสีย ขอให้ท่านระลึกว่าลัทธิคอมมิวนิสต์นี้ถือว่าถ้าแต่
เมืองไทยจะมีวิชาดีไม่สามารที่จะรักษาซึ่งกัดกร่อนคอมมิวนิสต์นี้ได้ง่าย ๆ เลย

๕๐ ประเท"กว่าได้ร่วมหัวร่วมใจดี(ลงทุนก็ไปเท่าไร อังกฤษ อเมริกา ฝรั่งเศสเหล่านี้
ที่จะหาบาและได้ขีปราบคอมมิวนิสต์เวลานี้ก็ยังไม่ค่อยจะหัวค้มลงไป ส่วนประเทศไทยเรา
เป็นส่วนหนึ่ง ในองค์การสหประชาชาติ ราชก็ร่วมกับเขาอยู่ทุกวัน ราชคิดว่ากันทอดหายไป
ปลายให้ที่ตัวเองเราพยายามลับปลายให้ด้วยชุดได้รู้ดี ผลที่ได้รับ พระมหากษัตริย์ก็
ฟ้าสภาคี่ประเทศของเรา คัดตั้งให้ยัง เป็นที่เคารพที่ผู้คนและเป็นที่ยอมรับถือของประชาชน
คนไทยอยู่ ก็ถือหัวประเทศและชุดที่ทุกวันนี่ผลก็คือ เรามีความสุข

ประชาชนสภาผู้แทน : ท่อไประเบียบวาระพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป่าไม้
ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประชาชนสภาผู้แทน : ในการพิจารณาคราวก่อนได้พิจารณาถึงมาตรา ๑๖
ถึงตอนต้นว่าจะลงมติว่าจะเอาตามกรมวิชาการหรือเอาตามผู้ปฏิบัติสงวนไว้ คือนายใหญ่
ทวิซาคถึงตอน(นายใหญ่) สวิซาคกำลังสรุปก็เลิกประชุม มาวันนี้ นายใหญ่ไม่อยู่ในที่ประชุม
เพราะจะไปขอให้ประชุมลงมติได้ประเด็นมีว่าจะเอาตามกรมวิชาการหรือเอาตามผู้
ปฏิบัติในมาตรา ๑๖ ผู้ใดเห็นควรเอาตามกรมวิชาการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๒ คน

ประชาชนสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าเอาตามผู้ปฏิบัติ โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประชาชนสภาผู้แทน : เห็นอันว่ามาตรา ๑๖ เอาตามกรมวิชาการ

ขอเชิญเสนาธิการอ่าน

เสนาธิการรัฐสภา: ท่อไปมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐

มาตรา ๒๑ บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

ประธานสภาผู้แทน : พิจารณาวาระที่ ๒ เสร็จสิ้นแล้ว ขอปรึกษาในวาระ
ที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นค่าควรนำพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดชูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดชูมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าอนุมัติให้ใช้ได้ ระเบียบวาระต่อไปก่อนที่จะ
ถึงพระราชบัญญัติอื่นของรัฐบาลมีผู้เสนอที่ ๒ ญัตติ เปลี่ยนระเบียบวาระ ๒ รายฟุรรายที่ ๑
คุณเจริญ สืบแสง รายที่ ๒ คุณภักดี ภักธภักดี

นายเจริญ สีแสง (มัทธานี) : ข้าพเจ้าขอเปลี่ยนระเบียบวาระ โดยยก
 เอร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่คณะราษฎรและพลเรือนซึ่งกบฏ ๑ ท.ค.๑๑
 พ.ศ. ๒๔๘๓ และร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่บุคคลซึ่งกระทำความผิด ต้องหา
 และต้องโทษฐานกบฏในจังหวัดมัทธานี ยะลา และนราธิวาส เมื่อระหว่าง พ.ศ.
 ๒๔๘๑ ถึง พ.ศ. ๒๔๘๓ พ.ศ. ๒๔๘๔ ขึ้นพิจารณาาก่อน ก็ด้วยเห็นว่าเฉพาะร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับแรกผู้เสนอได้เสนอไว้ตั้งแต่สมัยประชุมคราวก่อน จนกระทั่งข้อได้
 ถึงแก่กรรมไปแล้ว และจนถึงแก่กรรมก็ได้นอกร่างพระราชบัญญัตินี้ให้สมาชิกผู้มีสิทธิ
 ผู้หนึ่งเป็นผู้เสนอแทน การค้างของพระราชบัญญัตินี้เป็นมานานแต่สมัยก่อนที่ผู้สีกว่า
 เป็นการค้างค้างที่นำจะไต่ถามไม่นานแล้ว แต่ว่ามีผู้คิดอื่น ๆ ขึ้นหน้าไปก่อน จึงทำให้
 ค้างเรื่อยมา การที่จะยกขึ้นมาพิจารณาาก่อนก็เพื่อให้เป็นการแสดงว่าสภาไม่มีได้ถือว่า
 ความคิดเห็นขัดแย้งกันนั้นควรจะได้รับการตอบแทนให้ถึงที่สุดเสียก่อน ตรงกันข้าม
 ข้าพเจ้าเห็นว่าสภาไม่ควรจะถือถือว่ามีความเป็นประชาธิปไตย ผู้จัดที่จะพิจารณาฉบับ
 ให้หรือ ไม่โดยไม่มีซักช้า อนึ่งสถานการณ์ในขณะนี้โดยเฉพาะนอกประเทศใเราที่
 กำลังเกิดจลาจลจวนวายพุ่งเหยิง แต่ละประเทศก็ยังไม่สามารถที่จะบ้องกันปริมาณปราม
 ให้รวมกันได้ มีประเทศไทยเป็นประเทศเดียวเท่านั้นที่ตั้งอยู่ในความสงบขณะนี้ในระหว่าง
 เพื่อนบ้านที่กำลังเกิดการจลาจลจวนอยู่ ความต้องการความสามัคคีเป็นปึกแผ่นเพื่อต่อต้าน
 ภัยภายนอกตั้งที่ตรงกันอยู่ ผู้ที่ให้มีพระดำหากว่าได้รับนิรโทษกรรมก็จะได้เป็น
 ประโยชน์แก่ทางราชการเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอให้ยกขึ้นพิจารณาเสียก่อน
 โดยไม่ซักช้า

นายภักดี พินิจภักดี (นครศรีธรรมราช) : การที่ข้าพเจ้าได้เสนอให้เปลี่ยน
 ระเบียบวาระ โดยยกเอาร่างพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงแม่สะเรียง ศาลแขวง
 แม่สอศ ศาลแขวงกะทู้ป่า และศาลแขวงหลังสวนเป็นศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๔
 ซึ่งเสนอโดยคณะรัฐมนตรีขึ้นพิจารณาาก่อนนั้น ก็โดยเห็นว่าศาลแขวงนี้มีความจำเป็นที่

จอชกฐานะ เป็นศาลจังหวัด เพื่อจะได้พิจารณาคดีให้กว้างขวางขึ้น ซึ่งกว่านั้นในขณะนี้
 มีความจำเป็นอย่างถึงซึ่งข้าพเจ้าอยากจะเรียนท่านประธานในที่ราบว่า ราษฎรใน
 อำเภอมะรุมะราช ซึ่งแต่เดิมอำเภอมังเป็นแขวงอยู่นั้น ได้ขึ้นอยู่กับศาลทางแม่สอด
 แต่ในขณะนี้เมื่อยกฐานะ เป็นอำเภอแล้ว ความจำเป็นต้องไปพิจารณาคดีที่ศาลจังหวัด
 ตากซึ่งห่างไกลจากภูมิลำเนาเดิมเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นเมื่อได้เบิก่างพระราชบัญญัติขึ้นแล้ว

ราษฎรในอำเภอแม้ระฆากก็จะ ไก่ฆที่ศาลแม่สถศคามเดิม ระยะเวลาและความเดือดร้อน
ก็มีอยู่ประจำวัน ข้าพเจ้าจึงเห็นว่ามีความจำเป็นจะต้องบอกเอาว่่างพระ ราชบัญญัติฉบับนี้
ขึ้นพิจารณาถาก่อนและให้เป็นไปโดยเร็วและจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชน

นายทองดี อิศราธิวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าผู้หนึ่งที่ไ้เป็นผู้รับรองในคดี
ขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระของขุมเจริญ ฯ ปักคานี้ เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าตงพระ ราชบัญญัติ
นิร โทษกรรมแก่บุคคลที่กระทำผิดค้นหาและต้อง โทษฐานกมฏที่มีคิกานี้ ชะตว และนภาวิชาส
ระหว่างปี/ ๒๔๕๑ - ๑๔๕๓ เป็นทางพระ ราชบัญญัติที่สำคัญซึ่งเราสมทวรจะคองนำพา
พิจารณาโดยรีบค่วน ทั้งนี้ถ้าหากว่าสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ไ้กล่อกุมักฎหมายฉบับนี้
ให้พิจารณาถาก่อนแล้วจะแสดงว่อกฎกานี้แทนของ เรานี้ไม่มีจิกคใจกว้างขวางและสงคคว่าเรายัง
เป็นหว่ง ไทยอิสลามซึ่งเป็นชนเผ่าหนึ่งในดินแดนภาคใ้ของเรารซึ่งเวลานี้ไ้ไ้รับความทุกข์
ทรมานโดย เฉพาะผู้ที่ถูกคักคินจกจ่าและตยู่ที่หลบหนีก็ยกคอกนออกประเทศ เมื่อกฎกานี้ไ้
เปลี่ยนรฎฎ/ระเบียบวาระ โดยยกเอาว่่างนี้พิจารณาถาก่อนแล้วอย่างนคยจะเป็นประโยชน์
ไ้ทางระบอบประชาธิปไตยและข้าพเจ้าทครู้ เรียนว่่าเพื่อความสะดวกคิธรรมที่จะทำไ้
ชาติไทยเรารไ้เจริญรุ่งเรือง ค้วนเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอสนับสนุนให้เอาว่่างพระ ราชบัญญัติ
ฉบับนี้ขึ้นพิจารณาถาก่อน

นายเชมชาติ บุณยรัตพันธุ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม : สำหรับการ
เปลี่ยนระเบียบวาระจะได้เอาว่่างพระ ราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงแม่สะเรียง มาลาขึ้น
พิจารณาถาก่อน ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง เพราะจะไ้ใช้เวลาเพียง ๕ นาทีเป็นอย่่างมาก เพราะว่่า
ราษฎรคองเดือดร้อน จะคองถูก โอนมาถองถินนี้ ไปศาลก็ระลำบาก สำหรับเรื่องศาลนี้
ควรจะพิจารณาถาก่อน ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง

นายเจริญ สืบแสง (ปักคานี้) : รัฐบาลชดให้เปลี่ยนเอาเรื่องศาลขึ้นถาก่อน
ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง ถ้าหากว่่าจะกรฎพาให้ค้อจากว่่างพระ ราชบัญญัติยกฐานะศาล

นายสวนนที สายสว่าง (นครปฐม) : ข้าพเจ้าเห็นมีกฎฎหมายอยู่ถินหนึ่งซึ่งคณะ

กรรมมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วเป็นวาระที่ ๒ อยากจะให้เสร็จไป ส่วนกฎหมายอื่น
 ถึงไม่ได้รับหลักการ คือพระราชบัญญัติอื่นนี้ออกจะให้เสร็จก่อน อย่างอื่นข้าพเจ้า
 ไม่ขัดข้อง และพระราชบัญญัติอื่นนี้กรรมมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว จะไต่ถามสภาสูง

ประธานสภาผู้แทน : เป็นจะลงมติกันได้แล้ว ถือว่าจะเปลี่ยนหรือไม่เปลี่ยน
ผู้ใดคนที่ประชุมแต่ถ้าเปลี่ยนจะเอาของขุนเจริญ ฯ หรือของขุนภักดี ฯ ก็แล้วแต่ที่ประชุม
เพราะฉะนั้นขอลงมติให้ลงมติ ท่านผู้ใดเห็นควรเปลี่ยนระเบียบวาระ โปรดชูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรที่จะให้ท่านระเบียบวาระเดิม โปรด
ชูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๘ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าเปลี่ยนระเบียบวาระ ที่ระเบียบวาระที่
เสนอมานี้/ของขุนเจริญ/ภ/ของขุนภักดี/ภ ใครเห็นควรเปลี่ยนความหมายเจริญก่อน หรือนายภักดี ฯ

นายเพทาบ ไชยคุณุสิข (อชบุรี) : ^{เป็น}คืออย่างนี้จะลงเอยกันได้ ขอเสนอผู้ใด
ว่าให้เปลี่ยนระเบียบวาระ โดยเอาศาลแขวงแม่สอดขึ้นก่อนแล้ว ก่อไปของขุนเจริญ ฯ

ประธานสภาผู้แทน : แล้วแต่ที่ประชุม

นายเพทาบ ไชยคุณุสิข (อชบุรี) : เขาตกลงกันแล้ว ผมเสนอผู้ใด

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่มีใครคัดค้านอย่างไรก็ อาของ
ขุนภักดีมาก่อน แล้วของขุนเจริญ ฯทีหลัง ถ้าไม่มีใครเห็นเป็นอันอย่างอื่น

นายหวัธสี สาระสาธิน (กาญจนบุรี) : ที่ถามเมื่อที่นี้ว่าเปลี่ยนระเบียบวาระ
หรือไม่ คนอื่นเขาอาจจะเห็นว่าที่พูดเปลี่ยนแต่เรื่องเดียวก็ได้ เพราะฉะนั้นจะถาม ๒
เรื่องไม่ได้ ต้องถามทีละเรื่อง

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าอย่างนั้นลงมติกันเถิด ท่านผู้ใดเห็นควรเปลี่ยน
ระเบียบวาระตามที่ขุนภักดี ฯ เสนอ ~~โปรดชูมือขึ้น~~

นายเพทาบ ไชยคุณุสิข (อชบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอใหม่เพื่อให้เอาของขุนภักดีก่อน
แล้วก่อไปของขุนเจริญ ฯ จะเอาหรือไม่เอาก็ได้แล้วแต่

พระยามหาอำมาตย์: ผู้ใดเห็นสมควรเอาของตุ้มเหล็กขึ้นมาจากตน ไม่ระตุ้มที่อื่น
มีสรวลอีกยกมือ ๑๑ คน

๒ พระยามหาอำมาตย์: ผู้ใดไม่แก้ตัวม ไม่ระตุ้มที่อื่น
ไม่มีสรวลอีกยกมือ

๓ พระยามหาอำมาตย์: เห็นแย้งว่าพิจารณาว่าพระยามหาอำมาตย์ได้ติดตามผู้คุมที่เรือน

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงแม่สะเรียง ศาลแขวงแม่สอด
ศาลแขวงตะกั่วป่า และศาลแขวงหลังสวน เป็นศาลจังหวัด
(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๔

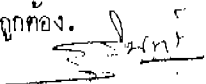
หลักการ

แก้ไขพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงแม่สะเรียง ศาลแขวงแม่สอด
ศาลแขวงตะกั่วป่า และศาลแขวงหลังสวน เป็นศาลจังหวัด พุทธศักราช ๒๕๖๕

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงแม่สะเรียง ศาลแขวงแม่สอด
ศาลแขวงตะกั่วป่า และศาลแขวงหลังสวน เป็นศาลจังหวัด พุทธศักราช ๒๕๖๕ ได้
มีบัญญัติไว้โดยชัดแจ้งตามมาตรา ๕ ว่า ให้ศาลจังหวัดแม่สอดมีเขตตลอดท้องที่อำเภอ
แม่สอด แต่มีคดีไต่มาประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ และ
ประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๔ ยกฐานะกิ่งอำเภอแม่ระมาศ
ในอำเภอแม่สอดขึ้นเป็นอำเภอ และโอนกิ่งอำเภอท่าสองยางในอำเภอแม่สอดไปขึ้น
อำเภอแม่ระมาศ จึงเป็นผลให้คดีที่เกิดขึ้นในท้องที่อำเภอแม่ระมาศและกิ่งอำเภอท่าสองยาง
ซึ่งเดิมเคยขึ้นศาลจังหวัดแม่สอด ไปขึ้นศาลจังหวัดตาก อันเป็นความไม่สะดวกแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง
ทั้งโลกที่ จึงควรแก้ไขพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงแม่สะเรียง ศาลแขวงแม่สอด
ศาลแขวงตะกั่วป่า และศาลแขวงหลังสวน เป็นศาลจังหวัด พุทธศักราช ๒๕๖๕ เพื่อให้
คดีของอำเภอแม่ระมาศ (รวมทั้งกิ่งอำเภอท่าสองยางด้วย) กลับมาขึ้นศาลจังหวัด
แม่สอดเช่นเดิม.

สำเนาถูกต้อง.

แผนกการประชุมสภา
โอมเดลา พิมพ์
๕๖๖ ทาน

(ไปรษณีย์)

1656

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงแม่สะเรียง ศาลแขวงแม่สอด ศาลแขวงตะกั่วป่า และศาลแขวงหลังสวน เป็นศาลจังหวัด (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๔

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงแม่สะเรียง ศาลแขวงแม่สอด ศาลแขวงตะกั่วป่า และศาลแขวงหลังสวน เป็นศาลจังหวัด พุทธศักราช ๒๕๕๔

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงแม่สะเรียง ศาลแขวงแม่สอด ศาลแขวงตะกั่วป่า และศาลแขวงหลังสวน เป็นศาลจังหวัด (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๔"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

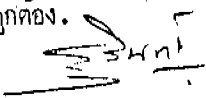
มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงแม่สะเรียง ศาลแขวงแม่สอด ศาลแขวงตะกั่วป่า และศาลแขวงหลังสวน เป็นศาลจังหวัด พุทธศักราช ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕ ให้ศาลจังหวัดแม่สอดมีเขตตลอดท้องที่อำเภอแม่สอด และอำเภอแม่ระมาต ในจังหวัดตาก"

มาตรา ๔ บรรดาคดีของอำเภอแม่ระมาตที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลจังหวัดตากในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้โอนมาพิจารณาพิพากษาในศาลจังหวัดแม่สอด

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

สำเนาถูกต้อง.

แผนกการประชุมสภา
โธมัส เดชา ทิมพ์
๑๓๖ ทาน

คือในเรื่องนี้ ในพระราชบัญญัติเก่าข่าวยาวไป แต่ความประสงค์ก็มีเพียงว่า
ศาลจังหวัดนั้นเมื่อคดีเริ่มนั้นมีอำนาจตลอดท้องที่ อำเภอแม่สอด แต่คดีนี้ได้มีการประกาศ
ยกฐานะของอำเภอแม่ระมาด และถึงอำเภออีกอำเภอหนึ่ง ซึ่งขึ้นอยู่กับอำเภอแม่สอด
เพื่อพระราชบัญญัติเก่ากับความใหม่ไม่ถึง เพราะฉะนั้นตามพระราชบัญญัติเก่า ราษฎร ของ
อำเภอที่ยกฐานะขึ้นใหม่ซึ่งตามเริ่มนั้นขึ้นอยู่กับอำเภอแม่สอด เพราะฉะนั้นเมื่อคดี
เกิดขึ้น ในการที่จะให้พิพากษาคดีในอำเภอแม่ระมาด คือราษฎรที่เกิดขึ้นคดีขึ้น หรือที่
พิพัตต์เกี่ยวข้องในคดีที่เกิดขึ้น คดีแต่เดิมก็ลงขึ้นศาลแม่สอด เพราะฉะนั้นอำเภอ
ฐานะของอำเภอแม่ระมาดก็จะไม่พิพัตต์ เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นการสะดวกแก่การพิพากษา
ทางกระทรวงยุติธรรมมีความประสงค์ที่จะให้เป็นความสะดวกแก่ราษฎร ก็ขอให้โอนคดีไป
ตามเริ่มไว้ข้ออะไร เกี่ยวกับแดง จึงขออนุโมทนาให้สภารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าอุทกถนายนพรัตน์นี้กลัวไม่
เห็นมืออะไร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติ เมื่อไม่มีผู้ใด (พูด) ใ้รับรองหรือ
ความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าก็ขอให้ลงมติ

ท่านผู้ใดเห็นว่าควร รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดชูมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๑๐ นาย

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดชูมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เห็นด้วยว่ารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

นายไพฑูริย์ โชติชูชีพ (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้พิจารณาเวรเวียด
มีสมาชิกรับรอง

นายเชมชาติ บุณยรัตพันธุ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม : เพื่อให้
 ระเบียบรัฐบาลขอเสนอรอดเดียว

ประธานสภาผู้แทน : ทางสมาชิกต้องทำอะไรต่ออะไรหนึ่งในสาม ทางรัฐบาล
 เสนอแล้ว ขอให้พิจารณาชัดเดียว ท่านผู้ใดไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุม
 นี้อนุมัติให้พิจารณาชัดเดียว ถ้าอย่างนั้นก็ขอให้พิจารณาวาระที่สอง

เสนาธิการรัฐสภา. (อ่าน) ร่างพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงแม่สะเรียง
ศาลแขวงแม่สลด ศาลแขวงตะกั่วป่า และศาลแขวงหลังสวน เป็นศาลจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๗๕
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงแม่สะเรียง
ศาลแขวงแม่สลด ศาลแขวงตะกั่วป่า และศาลแขวงหลังสวน เป็นศาลจังหวัด (ฉบับที่...)"

พ. ๓.๒๕๕๕

มาตรา ๒. พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓. โหยงเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงแม่สะเรียง ศาลแขวงแม่สลด ศาลแขวงตะกั่วป่า และศาลแขวงหลังสวนเป็นศาลจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕ ให้ศาลจังหวัดแม่สลดมีเขตตลอดท้องที่อำเภอแม่สลด และอำเภอแม่ระมาดในจังหวัดตาก"

มาตรา ๔ บรรดาคดีของอำเภอแม่ระมาดที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลจังหวัดตากในวันให้พระราชบัญญัตินี้ ให้โอนมาพิจารณาพิพากษาในศาลจังหวัดแม่สลด

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
ประธานสภาผู้แทน. ก็ชวาเส รังสินวาระที่ ๒ แล้ว พิจารณาเป็นวาระที่ ๓ ผู้
ให้ เห็นว่าควรนำร่างพระราชบัญญัตินี้ออกใช้เป็นกฎหมายได้ ไม่รบกมืออื่น

มีสมาชิกมือ ๔๐ คน

ประธานสภาผู้แทน. ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย

ไม่มีสมาชิกมือ

ประธานสภาผู้แทน. เป็นอันประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ระเบียนวาระต่อไป

พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติตามคำเสนอของคณะเจริญ สืบแสง คือ ๑. ร่างพระราชบัญญัติ
นิรโทษกรรมแก่คณะนายทหารและพลเรือนซึ่งกบฏ ๑ พ.ค.๒๔๖๒ พ.ศ. ๒๔๖๓ ผู้เสนอร่างพระ

ราชบัณฑิตยสถาน ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งการแก้ไขคำผิดในราชบัณฑิตยสถาน
 ในครั้งก่อน ๆ ได้มีคำช่วยกันแก้ไขคำผิดในราชบัณฑิตยสถานตามสมควรให้หมดไป เจ้าพนักงาน
 เป็นผู้ตรวจแก้ไข เพราะฉะนั้นขอให้หมดไป เจ้าพนักงาน ๑ แดงงงงง

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่คณะนายทหารและพลเรือน

ซึ่งกบฏ • ต.ค. ๑๒

พ.ศ. ๒๔๕๓

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรนิรโทษกรรมแก่คณะนายทหารและพลเรือนผู้ได้กระทำความผิดฐานกบฏ เมื่อวันที่ • ต.ค. ๑๒ เพื่อเป็นการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยแห่งประเทศไทยให้เจริญวัฒนาถาวรยิ่ง ๆ ขึ้น

.....
.....

มาตรา • พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่คณะนายทหารและพลเรือนซึ่งกบฏ • ต.ค. ๑๒ พ.ศ. ๒๔๕๓"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

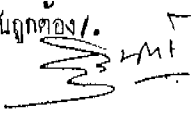
มาตรา ๓ ให้นิรโทษกรรมแก่คณะนายทหารและพลเรือน ที่ถูกกล่าวหาเป็นกบฏ • ต.ค. ๑๒ ซึ่งศาลขึ้นต้นจากแต่วันนั้นจนทุกคน

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

(ลงชื่อ) กว้าง ทองทวี ผู้เสนอ =

(ลงชื่อ) ม. ชรรณสาลี, บุญช่วย อัคราภกร, ส. พูลสถา, ปิตยาภกร,
อวค ทองโรจน์, บงบุษ ฟังภพ, เขียม ไชยพันธ์,
กอบเกียรติ ษัญเสน, ทองดี อีสราชีวิน, นิวัฒน์,
มา เสวีรัฐรี, ถัง ชัยบุตร, ร.ต.อ.หวล มุตตาหารัช. ผู้รับรอง

สำเนาอันถูกต้อง/

แผนกการประชุมสภา,
กรมเจลา คิมฟ.
๕๖๖ ทาน.

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่คณะนายทหารและพลเรือนซึ่งกบฏ • ค.ค. ๒๒

พ.ศ. ๒๔๘๓

หลักการ

เพื่อนิรโทษกรรมแก่คณะนายทหารและพลเรือนซึ่งกบฏ • ค.ค. ๒๒
ที่ศาลตัดสินแล้วให้พ้นโทษ

เหตุผล

ความขัดแย้งระหว่างคณะนายทหารขนาดมีสมองซึ่งต้องการปฏิวัติกิจการ
ทหารของชาติให้มีเกียรติ วินัย กล้าหาญ สมกับเป็นทหารที่ดี แต่การรวมกระทำเลย
ขอบเขต จึงถูกจับกุมหาว่ากบฏภายใน • ค.ค. ๒๒ และบัดนี้ศาลชั้นต้นได้พิจารณาคดี
โทษคณะนายทหารเหล่านี้โดยตัดสินจำคุกมีกำหนด ๓ ปี เห็นว่าโทษที่ได้รับสมกับทัณฑ์
ที่ผิดแล้ว อีกประการหนึ่งขณะนี้การสงครามเกาหลี ไทยจำต้องส่งทหารไปช่วย
สหประชาชาติ ข้าพเจ้าคิดเห็นว่าพวกนายทหารชั้นหัวกะทิคงจะเป็นประโยชน์แก่ราชอาณาจักร
สยาม จึงขอเสนอให้นิรโทษกรรม

เหตุผลรายละเอียดจะได้นำลงประกอบในสภา.

สำเนาอันถูกต้อง/

แผนกการประชุมสภา.

โอมเดลา พิมพ์.

Obtained by

(ไปรษณีย์)

นายพัน ศุภรณสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ขอประ
ทานโทษข้าพเจ้ามีความสงสัยว่า ระเบียบวาระของกฎหมายฉบับนี้ได้เปลี่ยนแปลงมติของที่
ประชุมแล้วหรือยัง เพราะเมื่อคืนนี้เพิ่งจะถามว่าเฉพาะของชุดภักดี ฯ เท่านั้น แล้วระ
เบียบวาระที่จะคาบไปด้วยหรือถึง ขอสงสัย และอีกอย่างหนึ่งก็คือว่าในมอฉบับที่
เมื่อผู้มอบหมายฯ ไปแล้ว ความกฎหมายถือว่าเป็นอันสิ้นสุดลง แต่ว่าในสภาฯ จะสิ้นสุด
หรือยังสงสัย ก็เป็นหน้าที่ของสภาฯ

ประธานสภาฯ แทน : ในเรื่องเปลี่ยนแปลงหรือไม่เปลี่ยน ข้าพเจ้าถามแล้วว่าใคร
เห็นควรเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระหรือไม่เปลี่ยน ก็ปรากฏว่าเห็นควรเปลี่ยน แล้วเมื่อควร
เปลี่ยนแปลงมีผู้เสนอว่าควรเปลี่ยนแปลงเปลี่ยนแปลงความของชุดภักดี ฯ ก่อน ชุดภักดีเสรีไทยแล้วที่
เห็นเป็นของชุดเจริญ สืบมาส่ง แต่เมื่อร่างพระราชบัญญัติก็ออกมาถึงที่ประชุมแล้ว ก็เป็น
ร่างพระราชบัญญัติของที่ประชุม การมอบมติของชุดฯ ให้แก่ หม่อมเจ้านิพชากร ฯ
แสดงแทนนั้น ข้าพเจ้าจึงเวียนไปที่ประชุมทราบ และข้าพเจ้ายังถือว่ายังได้ได้อยู่
เพราะว่าผู้รับรองเกล้าก็ยังคงอยู่ที่ที่นั่งนั้น

นายสวัสดิ์ สารสวัสดิ์ (ภาคจันทบุรี) : เมื่อคืนข้าพเจ้าได้ถามที่หนึ่งแล้วว่า
การเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระจะเปลี่ยนแปลงทั้งหมดหรือยัง ท่านประธานไม่ได้ถามอย่างนั้น หนี
ไปตรวจดูเกี่ยวกับเมื่อผู้ส่งระเบียบ คัดส่งเข้ามาเปลี่ยน แต่ว่าเมื่อลงมติเปลี่ยนแปลงจะ
เจตนาให้เปลี่ยนแก้ไขคดีหนึ่งก็ได้ แล้วท่านประธานจะนำตามมติทั้งสองเรื่อง ต้องตาม
มติเรื่องจึงจะถูก

ประธานสภาฯ แทน : เรื่องนี้ถามมาแล้ว ที่ประชุมลงมติให้เปลี่ยนแปลง โดยให้
เอาของชุดภักดี ฯ ขึ้นก่อน และไม่มีใครคัดค้าน เมื่อเปลี่ยนแปลงแล้ว ค่อยไปของชุดเจริญ ฯ
เป็นเรื่องของที่ประชุม ก็แล้วแต่ที่ประชุมจะเอาอย่างไร ข้าพเจ้าก็ความไปอย่างนี้

นายสวัสดิ์ สารศาสตร์ (กฤษฎาบุรี) : ถูกแล้วที่ว่า ก็เปลี่ยนแปลงระเบียบ
 วาระที่ตกลงกันนั้นก่อนคนนี้ก่อนไม่ได้ขอมติจากสภา มติยังไม่ขึ้นในข้อนั้น จะว่าเปลี่ยน
 กันถ้าหากว่ามี 10 กัน ก็เป็น 10 อันอย่างนี้ไม่ถูก เพราะว่าไม่ได้บอกว่าจะเปลี่ยน
 เฉพาะคู่ คือ เปลี่ยนเฉพาะตัวไปก็ยังไม่เป็น

ประธานสภาผู้แทน : ย่นไปแล้ว คุณเพทาย ฯ ว่าไม่เอาของคู่สุดท้ายก็ ฯ
 ขึ้นก่อน ข้าพเจ้าก็ถามว่า ใคร จะ เอาของคู่สุดท้ายก็ ฯ ขึ้นก่อน ก็ไม่มีใครคัดค้าน ก็ เป็น
 อันว่า ย่นไปแล้ว ประธานจะทำอะไรพิศการไม่ได้ต้องทำตามระเบียบนี้ แต่ว่าถ้า
 ประธานพลาดก็ชอบที่สักท้วงท้วงที่ ย่นไปแล้ว ขอให้หม่อมเจ้าปิยะบุตร ฯ แสดง

ม.จ. ปิยะบุตร วรวรพ (อุษายา) : กฎหมายนี้เก็บเข้าเจ้าโลโก้
 เสนอไว้ครั้งหนึ่ง แต่ได้ตกไปก็ยกขึ้นที่ประชุม และต่อมาถูกถ่วง ๆ ก็ได้เสนออีก
 วัตถุประสงค์ที่โลโก้นี้ก็โดยคำนึงถึงบรรดานายทหารกลุ่มหนึ่งมีเจตจำนงที่จะแสดงความ
 รักบ้านรักเมืองละ เปิดกระเป๋ายกการด้วยเร็วแรง และผลปฏิบัติมันก็ก่อความสงบ
 จึงได้ทำเป็นคดีมา แต่เมื่อได้พิจารณาโดยรอบคอบและ เห็นใจแล้วจึงให้ราษฎรเหล่านั้น
 ไม่ประชันกันแต่ถือว่าเป็นคนรักชาติบ้านเมือง หากแต่เป็นความเห็นค่าชกการกระทำ
 ที่ผู้ของงานกลุ่มหนึ่งที่มีอำนาจอยู่เท่านั้น ผลที่ได้แลเห็น เป็นประจักษ์มันคือศาลชั้นต้นได้ลง
 โทษไม่ไต่ลงโทษ เร็วแรงอะไร งานกฎหมายแต่กันแต่ได้ลงโทษปรนประมาณให้
 เห็นว่าเป็นผู้ปฏิบัติดีคือของกฎหมายเท่านั้น อันบุคคลที่ได้รับคดีจึงจะอย่าไม่แน่นอนลงไป
 ข้าพเจ้าก็ไม่เคยอยู่ แต่เขาว่าจะว่าที่เก็บกวาดกับประมาณ ๕ - ๘ เดือนแรกเท่านั้น
 ต่อจากนั้นวิธีนั้นก็ค่อยค่อยหายไป หากนี้ถูกถูกว่าสองในแล้ว ความที่ผู้เรียกความก็คงจะมี
 แล้ว ทั้งประกอบด้วยใจผู้คดีลักษณะของบุคคลกลุ่มนี้

ส่วนพวกก็เป็นบุคคลที่ทรงคุณวุฒิ เป็นคนที่มีประพฤติกว้างไกลเรียบร้อยกว่าที่จะได้รับความเห็นใจ และได้รับพระราชทานนิรโทษกรรม เพียงแต่ว่ามันมีศาลสูงสุดยังไม่ได้ลงคำพิพากษาแน่แท้ เท่านั้น ข้าพเจ้าในฐานะตัวแทนของสภาผู้แทนจึงเห็นว่าถ้ารัฐบาลจะมีใจเมตตาพร้อมทั้งการที่ไว้ถ้ำเป็นการต่อไปในเวลาที่เหมาะสมแล้วข้าพเจ้าก็ยินยอม .

นายถ้วน เวชชาลีตาน (นครปฐม) : ในกรณีเช่นนี้ทางศาลก็ยังไม่ได้ออกคำพิพากษาเด็ดขาดลงไปเราจึงมาเสนอกฎหมายนิรโทษกรรมนั้นยังไม่ถูกต้องตามธรรมเนียมประเพณี ในหลักกฎหมายยังไม่ปรากฏเลยจะกระทำเช่นนี้ไม่ได้ ถ้าสภาจะรับหลักการหรือให้รัฐบาลรับหลักการไม่ได้ไม่สอดคล้องวิธีการกฎหมาย ตราบฉะนั้นข้าพเจ้ามีความคิดเห็นอยากให้เป็นไปอย่างท่านแต่เป็นไปไม่ได้ที่จะให้พระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนที่สภาผู้แทนนิรโทษกรรมแก่ผู้ประกอบกรรมาธิการนั้นถ้าเรามีคำพิพากษาของศาลสูงสุดคือศาลฎีกาเด็ดขาดไปแล้วจึงจะมารับนิรโทษกรรมได้ แต่ว่ามันก็ยังไม่ได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดอย่าง /ฉบับกฎหมายนี้เราค่อนข้างเสนอกฎหมายรับรองเช่นนี้ไม่เป็นไปในทางที่สมควร ท่านนักนิติศาสตร์ที่อยู่ในที่ประชุมนี้หลายท่านก็อยากจะได้ความคิดเห็นว่าส่วนที่ข้าพเจ้าไม่รับรับไม่ได้เพราะรับแล้วรู้ไว้ว่าไม่ถูกต้องทีเดียว

ม.จ. ปิณฑกร วรวรรม (พระนครศรีอยุธยา) : ในคำกล่าวของท่านสมาชิกผู้ที่เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้าก็ได้ยินได้ฟังมาแต่คราวก่อนแล้ว ในปัญหาที่ว่าโดยข้อที่๒๕๗/๒๖๓๓กฎหมายแล้ว คำว่า "นิร" นี้ยกเสียจากการมีโทษและความผิด แต่ถึงกระนั้นก็ยังไม่มีอย่างที่เป็นความจริง แต่ที่รัฐบาลรับหลักการไว้รอดพ้นจากการวินิจฉัยของคำพิพากษาข้าพเจ้าก็ไม่จริงเสีย ขอให้เป็นที่เห็นว่ารัฐบาลเห็นชอบเห็นพ้องเพียงแต่พอเวลาที่เหมาะสมเท่านั้น

นายแพทย์ โสคติสุข (ชลบุรี) : ความที่มีผู้เสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้มาเช่นนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีนักนิติศาสตร์แย้งกันว่าจะเสนอได้หรือไม่นั้น ความจริงสภาผู้รับพิจารณาได้

คือว่าพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติวิธีโทษกรรม หมายความว่าตั้งนี้ไม่ใช้กับโทษ
 ในกรณีที่ว่าโทษเสร็จเด็ดขาดศาลพิพากษาได้ฉขาดไปแล้ว ถ้าเราทำห้องทำในรูปกับโทษ
 วิธีวิธีโทษกรรมหมายความว่าเพียงแต่เริ่มกระทำตามกฏหมายเราก็มาขอวิธีโทษกรรม
 ได้บ้างคณะผู้เขียนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕

ท่านก็ออกพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมกันก่อน มาเมื่อครั้งรัฐประหารเมื่อไม่กี่ปีนี่จึงมีท่าน
 จอมพล ฯ เข้าร่วมด้วยก็ต้องออกพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมก่อน คือไม่ต้องขึ้นศาล ไม่ต้อง
 พิพากษาอะไร คือทำความผิดละเมิดกฎหมายก็ออกพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมเพื่อลดล้าง
 ความผิดนั้นเสีย ถ้าในกรณีอย่างนี้ศาลจะไม่พิจารณาตัดสินก็ไม่มีโทษต้องออกเป็นพระ-
 ราชบัญญัติอีกอย่างหนึ่งไม่ใช่พระราชบัญญัตินิรโทษกรรม เมื่อออกเป็นพระราชบัญญัตินิรโทษ
 กรรมแล้วก็ลดล้างความผิดไม่มีความผิดกันละ เมื่อครั้งเปลี่ยนแปลงการปกครองก็ได้มี
 ศักดิ์สว่างมาแล้ว สำหรับกรณีเรื่องนี้เป็นปัญหาสำคัญไม่ใช่เป็นเรื่องเล็กน้อยที่สมานี่จะคิดเช่นนั้น
 เมื่อเรื่องนี้เข้าสู่สภาก็ต้องพิจารณากันโดยรอบคอบ ปัญหาสำคัญอยู่ที่ว่าในประเทศได้มีบุคคล
 ณะหนึ่งกระทำผิดถึงกับทำการกบฏภายในราชอาณาจักรแล้วมีเรื่องขึ้นก็ต้องส่งเรื่อง
 ไปศาลตามรูปคดี คือส่งไปทางโรงศาล ในกรณีอย่างนี้ถ้าสมานี่จะมีอำนาจในเรื่องนิรโทษกรรม
 นี้ก็ตาม แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้วสำหรับสมานี่เพื่อที่จะไม่ให้มีการรับทราบเกี่ยวกับสภาใน
 เรื่องที่ว่าจะมีรับหลักการหรือไม่รับหลักการ ในกรณีนี้เรื่องนี้ก็ควรจะได้อภิปรายกันโดยรอบคอบ
 ซ้ำพเจ้าในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนประสงคี่จะทราบนโยบายของทางรัฐบาล ซึ่งเป็นผู้ที่
 ความเป็นการในเรื่องนี้มาแต่ต้น แล้วนโยบายของท่านนั้นในขณะที่ท่านจะมีนโยบายในอันที่จะ
 เกิดความเห็นอกเห็นใจต่อคณะบุคคลดังกล่าวตามมีแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ในข้อที่ว่าบุคคล
 ณะนี้มีความเห็นอกเห็นใจต่อประเทศชาติในการกระทำผิดครั้งนั้นก็ไปด้วยความ
 เข้าใจผิด และกระทำไปด้วยความซื่อสัตย์อย่างแท้จริง ความรู้สึกอย่างนี้ในขณะที่
 ได้เกิดขึ้นในนโยบายของรัฐบาลบ้างหรือเปล่า และรัฐบาลที่มีนโยบายในอันที่จะให้ความ
 เห็นอกเห็นใจต่อบุคคลคณะนี้โดยเห็นสมควรจะต้องคำนึงถึงพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมหรือไม่
 เพียงใด ในปัญหาข้อต้นนี้ข้าพเจ้าอยากจะทราบความคิดเห็นจากรัฐบาลเสียก่อน

นายเป็น เอมสุวรรณ์ (กระวี) : ข้าพเจ้าใคร่จะถอดกรณเรียน ณ ที่นี้
 ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภา ไม่ใช่ในฐานะที่เป็นสมาชิกท่านนายกไม่ได้ ความรู้สึกความ
 ตาดีใจใจใจของข้าพเจ้ามีข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านเราที่ก้าวออกไปซึ่งมาว่า จะมีความผิด
 แล้วมาซึ่งมาซึ่งแล้ว ตอนส่วนแล้วจัดการฟ้องผู้ผิด เป็นธรรมดาของผู้นั้นที่ถูกจับกุมต้อง
 แก้ไขโทษบ้างหรือแก้ว่าอันไปก็ความผิด อันจะทำอย่างนั้นมันจะอย่างไรไม่ได้เกี่ยวกับ
 ฟห/น/จัดการทบทม์ ไม่ได้เกี่ยวกับอย่างไร แม้ก็ตามแต่ผู้ผิดถูกคิดทรางอยู่เต็มว่า
 ทำไมคิดผู้ตราง เราจะต้องคิดว่าเขาว่าอันทำผิด เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้
 เกี่ยวกับพระราชาธิบดีผู้วิโรฒกรรมผู้หนึ่งนี้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าถ้าหากว่าสภาสมควรรับ
 เลิกก่อนก่อนที่มีผลเสร็จเด็ดขาดอย่างหนึ่งอย่างใดที่สุด ทางสภาจะพิจารณาว่าไม่
 ความผิดและปล่อยตัวไป ตามบทบทดินเท่าเสียหมด แต่ถ้าเราใช้พระราชาธิบดีผู้โดย
 ไปต้นหลังนั้นก็เสีย ๆ กับอันนี้ผู้ถูกความผิดซึ่งมาพจนจะว่าอย่างไรกัน เราควรให้
 ศาลพิพากษาให้เขาเสียหมด ถ่วงความเย็นออกเห็นใจรักเขา เขาก็เห็นออกเห็นใจเพราะ
 คนเราทุกคนนั้นในระบบประชาธิปไตยย่อมปรารถนาดีต่อประเทศชาติด้วยทั้งนั้น เรื่อง
 เหล่านี้ผู้ประสงค์ตลอดได้แม้แต่การตั้งพรรคการเมืองหรือการพูดจาเหล่านี้ ในข้อเหล่านี้
 ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าหากว่าทางสภาสมควรรับผู้ใดพิจารณาเสียก่อนข้าพเจ้าเกรงใจเหลือ
 เกินว่าจะเป็นที่จุดกางหรือของผู้นั้นที่ถูกควบคุมหรือทำการฟ้องร้องเพราะข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย
 เลย ข้าพเจ้าผู้ขอประท้วงไทย ข้าพเจ้าจึงความเสียงหนึ่งเสียงหนึ่งไปให้คนท่าน รวม
 ความว่าจำเลยเหล่านี้ท่านปฏิเสธท่านไม่ได้คิดทราง ท่านไม่ได้ทำอย่างนั้นอย่างนี้ คำสั่ง
 ได้ดังนี้ก็ แต่ก็มีสมาชิกสภาจะวิโรฒให้

ที่นี้สมาธิสภาใจที่จะ ไปนิร โทษให้ แต่ยถการกระทำนั้น เรา เจตนาช่วยการกระทำดี
 แต่อาจเป็นผลร้ายสำหรับบุคคลนั้น ๆ ในอนาคตก็ได้ ส่วนในเรื่องความเห็นอกเห็นใจ
 นี้ แม้ว่าจะถ้าหากว่าหาเหตุผลทางชาติศาสน์ไปแล้วว่ามีหรือไม่มีก็ขบข้างโดยบังเอิญ
 และทางรัฐบาลหรือสภาผู้เลือกตั้งยังมีสิทธิในการนิรโทษกรรมให้ได้ หมายความว่า
 ช่วยเขา อันนี้ไม่รู้จะช่วยอย่างไร และถ้าหากว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้บอกว่าการนิรโทษกรรม
 และกำลังพิจารณาด้วยกันอยู่ เขารับบังคับการ แล้วเรียนไปเรียนมาอยู่ ที่ศาลาพิพากษา
 บอกว่าไม่มีความผิด ก็หมายความว่าคนทั้งหลายข้างนอกก็เห็นว่าสภาผู้เลือกตั้ง
 เขาพิพากษาแล้วเราะ ยังไม่รู้เรื่องสักที รับหลักการกันไปแล้ว เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้
 ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะต้องรอไว้ก่อน หรือระหว่างนี้กำลังปรึกษากันอยู่ ฝ่ายเจ้าหน้าที่ว่าทำผิด
 ฝ่ายจำนวนที่ว่าไม่ผิด กำลังสู้กันอยู่ มีนายมีอะไรอย่างนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอ
 กราบเรียนท่านสมาธิสภาให้พิจารณาในชั้นนี้ด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่/ ข้าพเจ้าผิด
 อ้าว ข้าพเจ้าไม่ได้มีทัศนคติว่า ถ้าหากว่าหาเหตุผลทางอย่างนั้นอย่างนี้แล้วความนิรโทษกรรม
 ข้าพเจ้าจะรู้สึกชอบและเห็นความโอบอ้อมอารีในใจความมีใจกว้างของรัฐบาลและของ
 สภาผู้เลือกตั้ง ส่วนความเห็นใจข้าพเจ้าเห็นใจในฐานะเป็นคนไทยด้วยกัน

นายตึก สันนุภร (สันตุมิ) : ความที่สมาธิสภาเมื่อคืนนี้ได้เป็นห่วงว่าผู้ถูกกล่าวหา
 จะมีความผิดในเมื่อศาลยังไม่ได้พิพากษานั้น ความจริงก็เป็นเรื่องน่าคิด แต่ข้าพเจ้า
 เห็นว่าในชั้นนี้ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร บุคคลก็ตั้งชื่อว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ตั้งแต่ศาลพิพากษา
 ความผิด เมื่อศาลยังไม่ได้พิพากษาว่ามีความผิด ก็ตั้งชื่อว่าเขายังเป็นผู้บริสุทธิ์อยู่
 และเมื่อมีการนิรโทษกรรมก็ต้องถือว่าไม่มีโทษ ไม่มีความผิด จึงไม่เป็นการเสียหายอะไร
 กระผมจึงเห็นว่า คำที่สมาธิสภาเป็นห่วงเมื่อคืนนี้ก็ยังดีที่เหตุผลอยู่

นายปิ่น สุพรรณสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตราธิการ :
 ข้าพเจ้าขอแสดงความดีใจในความเห็นในฐานะเป็นสมาธิสภา เพราะข้าพเจ้าไม่ได้มี

พ. ๘๐/๒

หน้าที่ความคุมอะไรใน เรื่องนี้ และใครจะเขียนว่าพระราชนิพนธ์นิพนธ์ไหน เรา
จะออกก็ออกได้ ใครจะฉิมไทยเป็นของสถานี แต่ว่าอนาคจะใครฝากข้อถึงเถกว่า
บุคคลผู้ซึ่งจะกระทำผิดใด ๆ ก็ตามเป็นการผิดกฎหมาย

จะไปคิดเป็นการกระทำของหมู่โค่นหมู่หนึ่งผู้ทรงอำนาจกิจการปฏิวัติขึ้นเช่นนี้ ความความเห็น
 ของผมเห็นว่าไม่เป็นการสมควร เพราะว่าระบอบประชาธิปไตยมีค่างไรควรจะเป็นไปความ
 ระบอบ อะไรก็ไม่ดีที่ว่ามันได้ ไม่ใช่ทำอะไร ไม่ได้ ไม่ใช่ยกทหารหรือบังคับหมู่ ซึ่งว่าจะทำ
 ให้ดีที่มันที่มันไม่ได้ เป็นการผิดและการผิดนั้นจะถือว่า เจตนาที่ค้ำบ้านเมืองก็ไม่ได้ และ
 การปฏิวัติทุกคราวก็จะคงอ้างว่าเจตนาที่ค้ำบ้านเมือง แต่ข้าพเจ้าใคร่จะเรียนว่าการ
 เจตนาที่ของบ้านเมืองเขามีระเบียบแบบแผนให้ทำอยู่แล้ว คือมีรัฐธรรมนูญของเราให้อำนาจ
 ไว้ คือรัฐบาลไม่สามารถควบคุมสถานะการที่ไว้ได้ สภาพทำอะไรให้สถาบันต่าง ๆ ของ
 รัฐบาลนั้นล้มไป ไม่ใช่ใช้กำลังบังคับเอาเช่นนี้ ที่นี้ถ้าหากว่าเรามีความคิดเห็นว่าบุคคลใด
 คิดการปฏิวัติโดยมีความประสงค์ สภาที่นิรโทษกรรมให้เรียบร้อย ๆ ข้าพเจ้าใคร่จะเรียนชี้แจง
 คอลงานี้ว่า เมืองไทยเราดูเหมือนจะมีกันไม่รู้จักจบจักสิ้น เวลาที่มีหลาย ๆ ครั้งหลายร้อย
 มี ๒๒ กุมภาพันธ์ อะไรทำอะไร เดือนนี้ก็มีอีก ที่นี้ถ้าหากว่ารัฐบาลปราบพวกนี้ลงไป สภาที่
 นิรโทษกรรม ผมคิดว่าเมืองไทยจะตกคืน วิธีการอย่างนี้ไม่ใช่ผมจะคิดเห็นท่านผู้ถูก
 พงศ์กล่าวหาเพราะไม่ใคร่สนับสนุน คือเราคิดถึงความปลอดภัย เพราะว่าความปรามปรามหรือรักษา
 ความสงบของรัฐบาลที่ท่านนี้ ถ้าหากว่าผมคิดว่าท่านเป็นตำรวจจับมา คนที่ทำผิดกฎหมาย
 ผมคิดว่าลงจำคุกและจำคุกไปสัก ๆ ความสงบจะเกิดขึ้นอีกอย่างไร อันใดก็ดี เวลา
 ข้อเท็จจริงปรากฏอยู่เรื่อย ๆ ว่าการปฏิวัติในเมืองไทยนั้นยังไม่ถึงที่สุดแห่งหนึ่ง เราจะมา
 ลงเสริมโดยความคิด-คดีหรืออะไรก็ต่ออะไร เช่นนี้แล้วนิรโทษกันไป ผมคิดว่าจะมีอยู่อย่างนี้
 เรื่อย ๆ ไป อีกอย่างหนึ่งจะเป็นแบบอย่าง เรามีระบอบประชาธิปไตยสมัยพรรคการเมือง
 ที่นี้ถ้าหากว่าสมมติว่าพรรคการเมืองใดพรรคหนึ่งมีอำนาจมาก มีเสียงข้างมากในสภา
 จับอะไรก็ต่ออะไรมา ขอเสนอกฎหมายนิรโทษกรรม ผลที่สุดฝ่ายรัฐบาลจะไปปรามปราม
 ก็เป็นเรื่องที่ลำบาก ที่ผมขยาก็ขอให้สังเกตดูอย่างนี้

ฉันทนา

ก. ๘๓/๒

มีสมาชิกขบมือ ๑๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเป็นตำรวจมณี ไม่ขบขมือขึ้น

มีสมาชิกขบมือ ๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : เห็นฉันว่าเบ็คมีไปรายท่อไป

นายसानนธ์ สายสว่าง (นครปฐม) : พระราชบัญญัติสภาผู้ทรงอำนาจ
 พิจารณาที่มาแล้ว โดยมีข้ออ้างสำหรับกรมการกระทำผิด ที่ผู้เสนอเสนอเข้ามาพิจารณา
 ก็เห็นเจตนาส่วนหนึ่ง แต่ทางที่ท่านผู้มอบอำนาจก็มอบเงินที่จะไปก็ปรายว่าอยากจะได้
 รัฐบาลรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติที่ไปพิจารณาเพื่อจะให้มีความเห็นออกเห็นใจความ
 ความดีความเห็นของผู้เสนอ ข้าพเจ้าก็เห็นชอบด้วยในการที่ให้มีการปฏิวัติ ^{อื้อ} ในหลัก
 ที่ว่า เวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร / คือสภาไม่มีใครเคยปฏิบัติในสภานี้มีนักปฏิวัติ
 บริหาร เพราะฉะนั้นก็มาจากผู้บริหารตัวก็เป็น ^{การออก} ผู้โดยไมจองเวร ซึ่งกับและกับ
 เพราะฉะนั้นที่สภานี้จะรับพิจารณาเสียก็ดีกว่าในกฎหมายนี้ ข้อเท็จจริงสภานี้ก็ขอมากที่จะ
 ฎในแง่ลงไป ผู้ที่จะคงโทษตามที่เสนอนั้นมีผู้ใครบ้าง และแก่คนๆ ใดรับโทษหนักเบา
 เสียสิด ข้อเท็จจริงที่สภาพิจารณาพิพากษาเป็นประจำหนักเบาเพียงใด และในการ ^{พิจารณา}
 พิจารณาก็คงอาศัยเหตุผล และสภาได้วินิจฉัยแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็คง
 รัฐมนตรีผู้มีเกียรติกับแล้วว่า รัฐบาลจะพิจารณาด้วยใจกว้างขวาง เมื่อคดีนี้เสร็จก็
 ดลงไปแล้ว ในการที่จะลงโทษก็คงเป็นไปโดยเหตุผล ข้าพเจ้าเห็นใจด้วยกับสมาชิก
 ผู้หนึ่งที่มีเจตนาแต่ในแง่กระทำผิดก็คงได้รับการปรานีปรามควรด้วยเหตุผล แต่ใน
 การที่ปฏิวัติ เท่าที่ได้อธิบายมา ที่คดีนี้ ที่ไม่คดีนี้ แต่ถ้า ^{การปฏิวัติ} สำเร็จก็ดี ถ้า ^{การปฏิวัติ} ไม่
 สำเร็จก็ดี เพราะฉะนั้นในการที่ข้าราชการชั้นหัวหน้าของทัณฑกรกระทำไปไม่สำเร็จของ
 โทษด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าเห็นด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่าเหมาะสมเหลือเกินเป็นถึงเสนาธิการแล้ว
 ก็ทำไม่สำเร็จ เมื่อทำไม่สำเร็จก็ของโทษ ถ้าสำเร็จก็โทษหนึ่งนั่น

นับประสาอะไรจะไปรบกับใคร เพียงปฏิวัติก็ไม่ว่า เร็วกว่าใครจะลงไทยแล้ว เว้นแต่เราจะถือ
 ความหลักพุทธศาสนาที่ว่าห้ามไม่ให้ของเวร สิ่งกันและกันก็จะ ใ้คู่กันไป มิฉะนั้น เขาก็จะแก้กัน
 ด้วยปฏิวัติ เมื่อพวกเขาปฏิวัติ ไม่ว่า เร็วกว่าใครก็ถูก เขาก็จะปฏิวัติ เขาพวก เขาออกมา ข้าพเจ้า
 ไม่สนับสนุนการปฏิวัติเลย เพราะเรา เพื่อน ข้าพเจ้ากลัวกันว่า เหลือเกินที่อ่อนแล้วยัง
 ไม่ทันออกไป เหลือไหมจะ เข้ามามากอีก ฆ่าให้เปลืองตัวกันก็เลยจะ เกิดครุฑ เพราะฉะนั้น
 ขอฝากไว้ให้รัฐบาลนี้รับไป เพื่อไม่ให้มีการ ร้องรบกวนกันในยามภาคหน้าตามหลักพระพุทธรศาสนา
 เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึง ขอสนับสนุนผู้เสนอ

นายจวัน เวทชาติถาวร (นทรปฐม) : กระผมมากใคร่ขอหลักปฏิบัติและขบ เข็ม
 ราชการบริหารแผ่นดิน คือกรมจะเป็นอย่างไรก็ตาม คือเรา ใ้มีการนิร โทษกรรมกันขึ้น ผู้ที่
 ประพฤติกรรม โยมนั้นประการสำคัญไม่ได้เป็นผู้ต้องหาหรือมีละเมิด แต่พระมหากษัตริย์นิร โทษกรรม
 แล้วผู้ใดที่เกิดขึ้นนั้นจึงเป็นผู้ต้องหาและอยู่ในตำแหน่งระหว่างการบริหารของศาล ถ้าเรานิร โทษ
 กรรมแล้ว เราจะอ้างอำนาจของศาลอย่างนั้นหรือ ขอไปคดีจารเวตลักการและเหตุลวง
 บัญที่เราปล่อยให้อำนาจของศาลเป็นไปในฐานะศาลเป็นผู้ตรวจไว้ถึงความยุติธรรม เมื่อมีเรื่อง
 มาถึงศาลแล้วต้องปล่อยให้ท่านพิจารณาคดีไปตาม คดีขาดไป 7/47 ส่วนเราจะจับโทษเมื่อได้
 รั้ง โทษแล้วก็ให้รับนิร โทษกรรมเรื่องถึงไม่ได้ทำผิดก็ทำได้ เราจะทำในโอกาสหลังก็ได้ เพราะ
 จะรับว่า เจ้าจึงถือโทษว่า ไม่ควรกระทำในโอกาสอื่นนี้ ควรจะกระทำในโอกาสหลังในภาวะ
 อันควร เห็นโทษนะเห็นใจ แต่เราจะให้รัฐบาลรับ เรื่องนี้ในพิจารณาว่า รัฐบาลก็จะรอเรื่องนี้ถ้า
 ชาติจริงเราจะ โทษรัฐบาลมีความว่าจริง เรื่องนี้คนเดียวเท่านั้น เกิดจะเอาผิดกับรัฐบาลอีก เพราะ
 อยู่นั้นอย่างแข็งปัดกันเลย ขอโทษไว้ในโอกาสอันควร เราจะนิร โทษกรรมภายหลังก็ได้ 7/50
 นี้ไม่รับเราทำได้ เพราะเห็นสภาพก็ผู้ปฏิบัติ

นายนิล นิระจันท์ (สุรินทร) : ข้าพเจ้า เห็นควรลงมติ

มีมติว่าจกักรของ

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติได้แล้ว ไม่มีผู้ใดอภิปราย

นายกอง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ข้าพเจ้าก็หวังผู้สมาชิกเพียงคนเดียวไป เพียงคนเดียว เรื่องสำคัญที่สุดอยู่ที่ตัวรัฐบาล รัฐบาลยังไม่ทำอะไรแล้วเราจะตั้งใจอย่างไร เขาเป็นคนรับผิดชอบว่าจะได้เรียบร้อยอย่างไร แล้วท่านรัฐมนตรีที่ขึ้นรถขึ้นมาพูดเมื่อถึงที่ท่านสมาชิก กล่าวเข้าใจว่ารัฐบาลพูด ท่านบอกแล้วว่าไม่ใช่รัฐบาล เราจะตั้งหวังเขาว่าเป็นรัฐบาล อย่างไร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเปิดอภิปรายก่อน เมื่อไม่ใคร่จะอภิปรายเพื่อรัฐบาล ^{๗๙} จะพูดกันว่าตัวเองเห็นอย่างไรก็จะได้ว่ากันไป ไม่อย่างนั้นคัดค้านไม่ลง

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอให้ไปรศกมยขึ้น
เป็นสมาชิกยกมือ ๑๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรลงมติได้แล้ว ขอให้ไปรศกมยขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๓๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : เห็นขึ้นว่าลงมติ

ม.จ.ปิตยภกร วรวรรม (พระนครหรืออยุธยา) : ขอลงมติว่าให้รัฐบาลรับไป
หรือไปรับ

ประธานสภาผู้แทน : อันเป็นเรื่องของรัฐบาล รัฐบาลดีไม่ตอบว่าอย่างไร แล้ว
แต่สภา คือลงมติ ความปกติว่าจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการ

นายสาณะ สหายสว่าง (นครปฐม) : คือเจ้าของเขาเสนอผู้ดีว่าหลักการของ
เขาขอให้รัฐบาลรับไป สภาจะให้หรือไม่ดี คือให้รัฐบาลรับไปถ้าไม่ให้ก็พิจารณาว่า
รับหรือไม่รับรับหรือไม่รับให้หรือไม่รับเป็นสองประเด็น

ประธานสภาผู้แทน : ทางท่านผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ เสนออย่างนั้น ๗
ทางรัฐบาลพูดว่าท่านมีภาพ

นายสุวณฺฑ

สภาผู้แทน ๑๖/๔๔

ณ. ๔๖/๒

นายสวนนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : แล้วแต่สภา สภาไม่รับไม่รับได้หรือรับมาปี
สภาทั้งไม่รับก็เอาออก

นายสวัสดิ์ สาระคามิน (กาญจนบุรี) : เรื่องอย่างนี้ไม่ขอมีแผนที่จะมอบจัด
ใด ๆ ไม่รับมาส่วนนี้ไม่ประสงค์ เพราะพระราชบัญญัตินี้ถือว่าเป็นของสภา จะให้หรือไม่
ให้ก็ไม่ไป ส่วนการใดควรจะให้กันเอง

ประธานสภาผู้แทน : ขอได้ลงมติ ตามแบบมติ คือว่ารับหลักการหรือไม่รับ

นายสวนนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ผู้ที่มีไม่รับตั้งลงมติลงลงมติก่อน
ถ้าหากว่าไม่ได้รับมาส่วนนี้ ขณะนี้ขอว่าจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการ ถือเป็น
ของประเพณี ผู้ที่มีตั้งลงมติไม่ต้องการ

ประธานสภาผู้แทน : ที่ท่านผู้มีเกียรติคิดว่าผู้เสนอขอให้รัฐบาลรับไป
ผู้เสนอการรวมในคำแถลงเท่านั้น

ม.จ. ปิยะมิตร วรธรรม (ศกบุษยา) : เสนอ

ประธานสภาผู้แทน : ที่นี้หากรัฐบาลก็อนุมัติภาพ น่าจะได้โต๊ะไรทาวกระจ่าย
สักหน่อยกระมัง

นายเป็น เถนสุวรรณ (กระวี) : ข้าพเจ้าขอเสนอว่าสภานี้จะรับหรือไม่
รับพิจารณา เพราะถ้ามารถึงเพียงนี้แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้
ไปปรึกษารอง

มีสมาชิกรับรอง

นายสามแห่ง สายส่งจาง (นครปฐม) : คือยุติเมื่อนี้เป็นเหตุธรรมคาอยู่
แล้ว รับหลักการหรือไม่เป็นธรรมคาไม่คงมีการ เสนอ ที่นี้เขาเสนอว่าส่งให้รัฐบาล
พิจารณาก่อนรับหลักการจึงจะคงพิจารณาตัดสินลงของ เขาก่อนว่าจะพิจารณานหรือไม่
ถ้าคงไปก็พิจารณาสมควรหรือไม่คง เสนอตั้งแล้ว

นายบุษเพ็ง พรหมคุณ (ศรีษะเกษ) : เรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่เคยได้ฟังไม่เคย
ได้เห็น ขอรรมคาจะให้รัฐบาลรับไปนั้นหรือพิจารณาก่อนรับหลักการ เป็น เรื่องของรัฐบาล
การพิจารณาก็ เอกกกฎหมายนี้เข้าสู่สภาและภาวเนตาก็คล้าย ๆ กับว่าเป็นอะไรก็ไม่รอก
และ เสนอขึ้นมาซึ่งหลังไม่ถูก ส่วนรับรัฐบาลก็ไม่ได้แสดงความจำนงว่าจะรับหรือไม่ไว้
พิจารณานหรือไม่ รัฐบาลไม่ได้มีความจำนง จึงขอให้อิจารณาว่าจะรับหลักการหรือไม่
รับเท่านั้น

ประธานสภาผู้แทน : คือว่าเรื่อง เสนอนั้นรัฐบาลอนุมัติภาพ ที่ประชุมนี้
ใครจะ เสนอก็มีสิทธิ เสนอได้ คือที่เสนอให้รัฐบาลรับไปพิจารณา แต่ว่าที่ประชุมรับไป
ก่อนพิจารณา แต่ว่าที่ประชุมเห็นว่าแล้วแต่ที่ประชุม ถ้าที่ประชุมเห็นว่าไม่เห็นด้วยเช่นนั้น

ก็อาจจะว่ารัฐมนตรีว่าการหรือไปรษณีย์บดีท่านนั้นเอง หมดเรื่องกัน

นายเวทนาม ไชยสิทธิ์ (ชมนูรี) : หมายเหตุเสกฤตวิเศษใหม่ คือขอไปบ้าน
เรื่องนี้ไปโดยยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : เป็นผู้ชักชวน มีสิทธิเสนอได้ตามข้อบังคับ
และมีผู้รับรองแล้ว หมายเหตุถามที่ประชุมว่า ผู้ใดเห็นว่าควรยกเรื่องขึ้นพิจารณาไปปรก
ฐิติกัน

มีสมาชิกยกมือ ๕๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดไปเห็นด้วยไปปรกยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่ายกเรื่องอื่นขึ้นพิจารณา พิจารณาเรื่อง
ที่ขอไปในวันชงนี้ เลิกประชุม.

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกา.

(ไปรกกติก)

๑๐๗/๑๒

~~.....~~

ผู้ตรวจงาน

..... "

.....
..... 100/11/25.....
..... "

..... 1.0.8/5.....
..... "

.....
..... "

.....
..... "

.....
..... "

.....
..... "

.....
.....
..... "

.....
.....

หัวหน้าแผนกการประมงเขต

.....
.....

หัวหน้ากองการประมง

.....
.....

หัวหน้ากองกลาง

.....
.....

เลขาธิการรัฐสภา

.....

ประธานสภาผู้แทน